

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنبیری

*

خاوهنی ئیمتیان: شهوکهت شیخ یهزدین

سه‌رنوووسه‌ر: به‌دران نه‌همه‌ه هه‌بیب

نامه‌گانی مه‌م

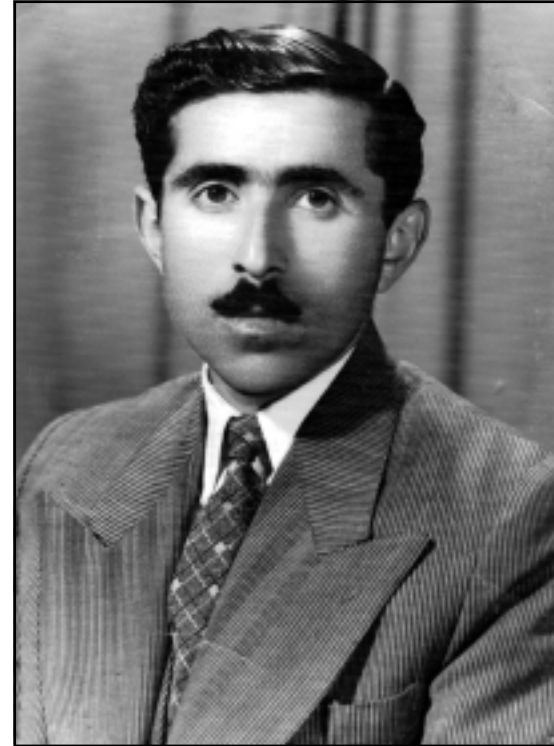
ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌په‌کی خانزاد، هه‌ولتیر

س.پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

نامه‌گانی مهم

ناوی کتیب: نامه‌گانی مهم
پیشه‌کی: ئیسماعیل به‌رنجی
بلاوکارووی ئاراس - ژماره: ۱۱۶
ده‌هینانی هونه‌ری: به‌دران ئه‌حمده‌د حه‌بیب
به‌رگ: شکار عه‌فان نه‌قشبه‌ندی
نووسینی سه‌ر به‌رگ: بخۆشنووس محهمه‌د زاده
پیت لیدان: ئه‌میر داود + ره‌هیل ره‌شید
هه‌له‌گری: شیرزاد فه‌قی ئیسماعیل
تیریتژ: ۱۶۰۰ دانه
سه‌ره‌رشتییی کاری چاپخانه: ئاوره‌حمان مه‌حمود
چایی به‌که‌م - چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولتیر - ۲۰۰۲
له‌کتیبخانه‌ی به‌رتیه‌به‌رایه‌تی گشتییی روشنبیری و هونه‌ر له‌هه‌ولتیر ژماره
(۹) ی سالی ۲۰۰۲ ی دراوه‌تی

محەمەد مەولود - مەم
چیرۆکنووس و رۆماننووس و پۆژنامەوان

له به‌راییدا

نامه گۆرپینه‌وه و نامه‌کاری به‌تایبه‌تی له ژییانی ئەدیبان و نووسه‌راندا به «ئەدهبی پشت پەردە» ناودێرکراوه، زۆر شت ههیه له هیچ شوێنێک بوازی بلاوکردنه‌وهی نییه تهنیا به‌نامه نووسین و نامه گۆرپینه‌وه شوێنی خۆی ده‌کاته‌وه.

مهم یه‌کیک بوو له‌و چیرۆکنووسه‌ داھینه‌رانه‌ی که په‌یوه‌ندییه‌کی فراوانی له‌گه‌ڵ سه‌رحه‌م توێژ و چینه‌کانی کۆمه‌ڵی کورده‌واریدا هه‌بوو، چ به‌حوکمی وه‌زیفه‌که‌ی له‌ شاره‌وانی هه‌ولێر و چ خۆی وه‌ک ئەدیبه‌ییکی خاوه‌ن هه‌لوێست و قه‌درگران و ئینجا سه‌رنووسه‌ری گۆفاری هه‌ولێر و به‌رپرسیاری له‌ یه‌کیته‌ی نووسه‌رانی کورد -لقی هه‌ولێر- له‌ حه‌فتاکان.

ئهو نامانه‌ی که لیته‌دا ده‌یخوێنینه‌وه هه‌ر ئه‌وه‌نده نه‌بوون، جیگه‌ی خۆیه‌تی سه‌ربوورده‌ی ئهو نامانه لیته‌دا بگێڕینه‌وه.

رۆژی ۱۹۹۱/۳/۳۱ کاتیک سوپای عیراق هێرشێ هینایه سه‌ر شاری هه‌ولێر مائی -مهم- یش وه‌ک هه‌زاران مائی دیکه که‌وته به‌ر شالاوی - حه‌ره‌سی جمه‌وری- و کرا به‌ مه‌قه‌ر، تالانچییه‌کان چه‌ندان شتی به‌نرخ وه‌ک میدالیای زی‌ و پارهی کۆن و که‌لوپه‌لی گرانبه‌هایان فه‌ره‌ود کرد، کتیب‌خانه‌که‌یان سه‌روین کرد و نامه‌کانیش که‌وته‌ بن ده‌ست و پیتیان، رۆژی ۱۹۹۱/۴/۳ کاک فیکه‌رت عیژه‌تی پارێزه‌ر سه‌ردانی مائی -مهم- ده‌کات و ده‌بیتیت وا دوو حه‌ره‌س جمه‌وری خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌ی که‌لوپه‌لن، دوا‌ی گه‌فتوگۆیه‌کی زۆر قه‌ناعه‌تیان پێ دینیت که‌ ئه‌مه مائی ئەدیبه‌ییکی گه‌وره‌ی کورده و له هه‌موو عیراقدا ناسراوه.

کاک فیکه‌رت ده‌ستنووسه‌کان و نامه‌کان ده‌کاته ناو فه‌رده‌به‌ک و ده‌بیاته‌وه مائی خۆیان تا خانه‌واده‌ی مهم له ئێران ده‌گه‌ڕێنه‌وه و ته‌سلیمیان ده‌کاته‌وه.

به‌م کاره مه‌ردانه‌یه کاک فیکه‌رت ده‌ستنووسه‌کان و ئه‌وه‌نده نامانه‌ی

رێزگار کرد، ئەوانی تریش که‌وته‌ بن ده‌ست و پیتیان و فه‌وتان.

له‌م چه‌ند نامه‌یه‌دا چه‌ند خالێکی گه‌نگ به‌دی ده‌که‌ین:

- مهم به‌په‌رۆشی ئه‌ده‌ب و که‌له‌پووری نه‌ته‌وه‌که‌یه‌وه بووه و هه‌می گه‌وره‌ی داھینان بووه.

- مهم خه‌مه‌خۆری هه‌ژار و نه‌داری میلیله‌ته‌که‌ی بووه و به‌گۆتیه‌ی توانا یارمه‌تی دا‌ون.

- مهم له‌گه‌ڵ قه‌له‌مه‌که‌ی خۆیدا راستگۆ بووه و هه‌رگیز مساو‌ه‌مه‌ی نه‌کردوه.

ئهم هه‌نگاوه جوانه‌ی ده‌زگای ئاراس مایه‌ی پیتانین و ریتلینانه، به‌هیوای ئه‌وه‌ی ئه‌مه ده‌سپێکیک بیت تا خه‌لکانی دیکه‌ش به‌خۆکه‌ون و ئه‌و ئه‌ده‌به‌ی بن به‌رپێ بیسنه سه‌ر به‌رپێ.

ئیسماعیل به‌رنجی

هاوینی ۲۰۰۱ - هه‌ولێر

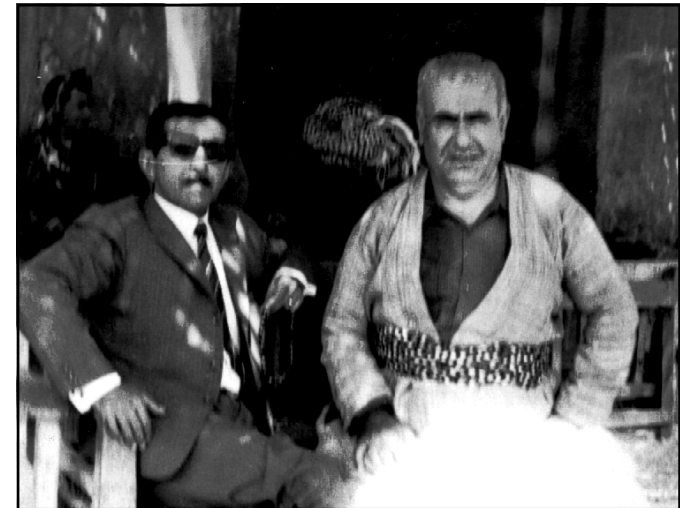
نامه‌گانی هه‌ژار

۱۹۶۲/۷/۱۸

برای خوشه‌ویست کاک محهمه‌د رۆژباش

چهند رۆژتیک له‌مه‌ویه‌ر نامه‌یه‌کم بۆ ناردی له‌ویدا نووسیبووم (۵) دینارم بۆ داوی به مامۆستا گیو جا ئەمه‌م بۆیه نووسیبوو که خۆم حازر کردبوو بیده‌مێ به‌لام دایکی مندالێه‌کانم لێ نه‌خۆش کهوت. سه‌رت نه‌ئیشینم ئەوه له‌ سه‌وت رۆژدا نۆ دینارم به‌ ده‌رمان و دکتۆر چوووه‌ پاره‌یه‌کیشم له‌لای کاک عه‌بدوللا هه‌یه‌ به‌ خوا ره‌نگه‌ خۆی له‌ هه‌فتا، هه‌شتا دینارم بدا به‌لام هه‌ر ده‌لێ جارێ نیمه‌ و ده‌بێ سولفه‌ وه‌رگرم جا ئەگه‌ر ده‌زانی بۆت مەکن ده‌بێ ئەوا له‌ باتی من ئەو مانگه‌ بیده‌ خۆ ئەگه‌ر ده‌ستیشت ناگاو پاره‌ت نییه‌ ئەوا پێم بلێوه‌ ئەگه‌ر زێری دایکی محهمه‌دیشم برده‌بیتته‌ بازار په‌کت هه‌ر ناخه‌م چونکه‌ به‌پراستی من زۆر دل‌م به‌و خانووه‌ی ئەوی خۆشه‌ هه‌روه‌ک بۆم نووسیبووێ ئەوا وکاله‌تنامه‌کانم ناردوووه‌ بۆ قه‌لادزه‌ که‌ له‌وی ئیسمزا بکرتین و بۆ تۆی به‌رێکه‌نه‌وه‌ هه‌ولێر جا به‌حیسابی من ده‌بێ تا ئێسته‌ بۆت هاتبیتته‌وه‌.

نازانم بۆچی نه‌هاتی بۆ به‌غدا به‌خوا زۆر چاوهروانت بووین. ئەحوالی ماله‌وه‌ ئەپرسین

هه‌ژار و مه‌م

هه‌مید وایه‌ دایکت و خوشکت و هه‌نهر ساغ و به‌که‌یف بن سه‌لامی هه‌موو لایه‌کمان بۆ هه‌موو لایه‌کتان. برام توخوا ته‌نه‌یه‌لی مه‌که‌ هه‌یج نه‌بێ له‌ ۱۵ رۆژدا جارێک کاغزمان بۆ بنووسه‌، سه‌لام له‌ تاهه‌یر تۆفییق ده‌که‌م، کوره‌ خۆ ئەو مه‌لعونه‌ هه‌زار جار بێته‌ به‌غدا جارێک نایبینم. خوا عه‌قل بدا به‌ئه‌ولادی. ئیتر خۆشیت به‌دل ده‌خوازم.

برات: هه‌ژار

برای خوشه‌ویست کاکه‌ مه‌م قه‌ت پێم وانه‌بوو به‌ ژنه‌پنان ئیتمه‌شت له‌ بیه‌رچوووه‌ خۆمان فه‌لسه‌فیه‌کمان بوو ده‌مان گوت بۆیه‌ خه‌سوو رقی له‌ بووک ده‌بیتته‌وه‌ چونکه‌ کوره‌که‌ی لێ ده‌ستینی به‌لام وا دیاره‌ ملی خۆشمانی گرتوته‌وه‌ و بووکی تازه‌ له‌ هاوالانیشته‌ ده‌ستینی وام لێ هاتوووه‌ وه‌خته‌ هه‌موو بووکی دنیام ناخۆش بوێ به‌ بووکه‌که‌ش بلێ و نه‌کا باشه‌ چونکه‌ وا دیاره‌ له‌ جیاتی خه‌سوویک هه‌زار خه‌سوو په‌یدا ده‌کا کاکه‌ به‌پراستی زۆر بێ خه‌به‌رت هه‌یشتوین هه‌ر له‌ خۆت ئەپرسیم جا ئەمه‌ ئارده‌ هه‌موو رۆژێ مه‌عصووم دوو جارم لێ ده‌پرسی کاک محهمه‌د چی کرد؟ چی پێ بلێم. جا به‌پراستی چت کرد؟ تا پیتی بلێم. به‌لام تۆ سه‌ری عه‌لی به‌گی عه‌زیز و خوشه‌ویست که‌ ده‌لێی کۆپی کاک وردیبه‌ و تۆزیک درێژتره‌ فه‌ورده‌ن به‌دریزی و پانی کاغه‌زمان بۆ بنووسه‌ با بزانی جیگات له‌ ئیعرابدا چییه‌. ئیتر وه‌کیلی سه‌لام و که‌لام دایک و خوشک و بووک و هه‌نهر و عه‌لی به‌گ و عه‌شیره‌ت و مامۆستا گیو و هه‌رچی ده‌یناسی. خه‌به‌ری کاک عه‌بدوللا و کاک یوسفیش چ ده‌زانی بۆم بنووسه‌ له‌گه‌ل خالم حه‌یدره‌ر چی کردوووه‌ سه‌لام له‌ کاک جه‌وه‌هه‌ری شاعیر و نووسه‌ری توووه‌ ده‌که‌م.

ئیتر چاوهروانی نامه‌تانین مندالان هه‌موو سه‌لامتان لێ ئەکه‌ن.

برات: هه‌ژار ۶۴/۹/۱۹

برای شیرینم کاکه‌ مه‌م پێم خوشه‌ زۆرباش بی

نامه‌ ره‌نگینه‌که‌تم پێ گه‌یشت گه‌شاندمیوه‌وه‌ و هه‌رچه‌ند تۆزیک دارکاریشی تیندا بوو به‌لام چاوی خۆم قه‌رچاند خۆت ده‌زانی له‌و سه‌فه‌ره‌ندا پازی نه‌بووی به‌خه‌زمه‌تکردنی من بۆیه‌ ده‌رگات هه‌لبوارد و چوویه‌ ماله‌ ئاغا، به‌هه‌رحال ئەوی رابرد رابرد. انشاءالله بۆ جارێکی تر ئەم په‌له‌یه‌م له‌سه‌ر هه‌لده‌گره‌وه‌.

کاکه‌ گیان بۆ کامه‌راکه‌ت نووسیه‌وه‌ که‌ پیتی پازی نی. به‌لام من ئەزانم زۆر کامه‌یرای

چاکه و ره‌سم زۆر باش ده‌گرئ، ئە‌گەر ئیستاستا باشت پێ نه‌گرتوووه سووچی ئە‌و نییبه سووچی خۆته هیتشتا فیری نه‌بووی و ده‌ستت لی رانه‌هاتوه... ده‌بین ئە‌وه‌نده‌ش بزانی که من ئە‌و کامیرایه‌م به پاره نه‌داوه به‌تۆ به‌لام ئە‌گەر بگوتایه پاره‌م ناوی ئە‌و ده‌مه نه‌تده‌ویست بۆ به‌گوتم ۱۰ دینار بده و جارێ تا خۆم نه‌لیم بۆم مه‌نێره. جا چونکه من به‌دیاریم داوه به‌تۆ دیسان ئە‌گەر به‌سه‌رم داده‌یه‌وه زۆر رووزهد ده‌بم با ئە‌و کامیرایه‌ت به‌یادگار هه‌ر له‌لابێ ئە‌گەر هه‌ر پێشت باش نه‌بوو ئە‌وا ئە‌گەر هاتی کامیرایه‌کی تر په‌یدا ده‌که‌ین.

کاکه گیان بۆ خۆت ده‌زانی کاکه عه‌بدوللا ئنتقادی له‌ کاری هه‌موو که‌س هه‌یه و بۆ خۆشی زۆر جار تووشی هه‌له‌ ده‌بیت جا که من حی‌کایه‌تی قه‌بض و شراکه‌تی جه‌معیه‌ته‌که‌م بۆ گیتراوه‌ گوتی: جا چۆن به‌ناوی خۆت نووسیوووه. ئە‌و ده‌مه یان ده‌بی خانووت هه‌بێ یان له‌ عه‌رز حاصلی که‌لام ئە‌و ده‌لتی با محه‌مه‌دی کورت به‌شدار بێ نه‌ک خۆت.

جا ئە‌گەر ده‌زانی قسه‌که‌ی مه‌عقوله ئە‌وا ناچاری ئە‌و درۆیه بفرموی و بلتیی من ناوه‌که‌م لی تیک چوووه: عه‌بدولره‌حمان محه‌مه‌د نییبه به‌لکو محه‌مه‌د عه‌بدولره‌حمان محه‌مه‌د مسته‌فایه. خۆ ئە‌گەر ده‌شرانی وانیبیه و کاک عه‌ولا لیبی نه‌زانیه‌وه ئە‌وا با هه‌ر وه‌ک خۆی بێ. به‌لام به‌راستی زۆر چاوده‌به‌ر و شه‌رمه‌زاری خۆت کردم که ئە‌م

له‌ وێنه‌که‌دا مه‌م و هه‌ژار «هه‌ژار به‌جلی کوردی ده‌ناسرێته‌وه»

زه‌حمه‌ته‌ت کیشا و ریکتخست. گیانه‌که‌م من ۵ دینارم دایتێ ئیستاش هه‌موو سه‌ری مانگ ۵ دینار ده‌نێرم زیاده‌که‌ش ئە‌ده‌م. به‌قسه‌ی کاک عه‌ولا ده‌بی تۆ سه‌ری مانگ بپیته‌وه به‌غدا کاکه جا ئە‌وه پاسپارده‌ی ئە‌وه هه‌رچه‌ند تۆزیکیش خۆم ئە‌گریته‌وه.

ئە‌گەر مکن بوو گونیه‌یه‌ک گه‌نم و گونیه‌یه‌ک هه‌رزنه‌ گه‌وره (آذره) یاخۆ دوو گونیه‌ گه‌می تۆزیک ده‌نک وردمان له‌گه‌ل خۆت بۆ بپینه بۆ مامه‌رکان، زۆر سه‌لامم له‌ مامۆستا گیو بکه. ها باش بوو بیرم که‌وته‌وه من خۆم دوو دیناره‌که‌م داوه به‌ ئە‌حمه‌د فه‌می تۆ ده‌گه‌ل مامۆستای حیساب که.

زۆر سه‌لامی هه‌موو لایه‌کمان به‌هه‌موو لایه‌کتان بگه‌یه‌نه‌ چاوی هونه‌ر ماچ ئە‌که‌ین. هه‌ر بژی به‌خۆشی هه‌رچی تۆ خۆشت ده‌وی سه‌لامی منی لی بکه تا هیر توفیق نه‌بی چونکه ئە‌و مه‌لعونه سه‌د جار دیته به‌غدا و نامیبینی.

هه‌ر بژی بۆ برات: هه‌ژار

برای زۆر خۆشه‌ویستم کاک مه‌م

خۆشیت له‌ خوا ده‌خوازم

زۆر به‌داخه‌وه بیستووومه که جوان نه‌ماوه و دواییش نامه‌که‌ی خۆت ته‌ئکید کرد. من خۆم وه‌کو باوکیک زۆر باش ئە‌زانم ئە‌و رووداوه چه‌ند دلته‌زیتنه به‌لام واش تۆ ئە‌ناسم که زۆر واقعی تری له‌وه که مه‌سته‌له‌ی مه‌رگ و ژبانت بۆ شی نه‌کرا بیته‌وه. لیم روونه باشتر له‌ هه‌موو که‌س ئە‌زانی که ئە‌بی له‌ رووی دنبا‌ی دلره‌قا خۆت کز و بپچاره نیشان نه‌ده‌ی.

چه‌ندم پێ خۆشه‌قسه‌ی ئە‌و شاعیره که ده‌لتی: له‌ رووی ظالمان دا ئیظهاری عاجزی کردن وه‌ک فرمیسکی که‌با به‌ له‌سه‌ر ناگر که بلتیه‌که خۆشتر ده‌کا.

به‌راستی منیش و مه‌عصوم بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر ته‌میکی وا دایگرتین که هیتشتا نه‌په‌یوه‌ته‌وه، خوا ته‌مه‌نی سۆزان درێژکا و تۆله‌ی ئە‌و خه‌ساره‌ته‌شمان بۆ بکاته‌وه.

بۆ حکایه‌تی کاک عه‌بدوللاش زۆر په‌ریشانم، تۆ بلتیی له‌شکری به‌لا دوا‌ی پێ نه‌یه، به‌هومی‌دیم قرانی تیکه‌وی، دیسان هه‌ر ئە‌وه‌نده‌م له‌ ده‌ست دیت که بلتیم خوا چاکی بکات.

گیانه له‌ زمان مندا سه‌ره‌خۆشی له‌ براژنم بکه و مه‌عصومی‌ش به‌قه‌د ئە‌و نا‌رچه‌ته

سه‌لامی ئه‌ویشی لێ بکه.

کاکه مه‌م ئه‌گه‌ر دنیا بوو ڕیگه‌ت که‌وته به‌غدا یان به‌نامه به‌کاک عه‌بدوللا کانی مارانی به‌رموو داوه‌کانیان هه‌موو مصاده‌ره کردوو، سامی ده‌لێ من وا به‌باش ده‌زانم کاک عه‌بدوللا بۆ خۆی بێ و بچیتته لای مام شه‌ریف به‌لکو تا نه‌فرۆشراون شتی‌ک بکا، ئیتر ئه‌وه پاسپارده‌ی سامی به، هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر خۆت چوویتته به‌غدا عه‌بدوللا شلیتر بپینه و به‌رموو ئه‌گه‌ر پارهی‌ک بۆ هه‌ژار هه‌یه بده‌یه و لێی وهر‌بگره.

ئیتتر خۆشیت له‌خودا داوا ئه‌که‌م

برای دل‌سۆزت: هه‌ژار

۹۶۷/۷/۱۰

نامه‌یه‌که‌م بۆ به‌غدا نووسیوه داومه به‌ ڕزگار به‌بێ زه‌حمه‌ت لێی وهر‌بگره و بۆ خۆت بۆمان له‌ پۆسته به‌هوائ.

برای زۆر خۆشه‌ویستم ابو سوران الورد

نامه‌که‌تم پێ گه‌یشته زۆر به‌خه‌به‌ری نه‌خۆشیت دل‌ته‌نگ بووم و غه‌یری ئاوات و دو‌عای به‌خێر نازانم چیم له‌ ده‌ست دیت.

مه‌م و زاگرۆسی کوری هه‌ژار

کاکه گیان به‌پراستی زۆر له‌ خۆم تووره و وهر‌ه‌زی‌بوم که‌ نامه‌که‌ی پێش‌سووم بۆ نووسیوی چونکه ده‌لێن مارانگاز له‌ ده‌زووی ره‌ش و سپیش ده‌ترسی. ئه‌وه‌نده تا ئیستا ره‌قیقانی دل‌سۆز وازیان لێ هێناوم ده‌ستم له‌سه‌ر دل‌مه بۆ ئه‌وانه‌ی ماون.

من له‌وه‌دا سووچی که‌س ناگرم ده‌زانم بۆ خۆم نه‌قص و عه‌ییم تیدا هه‌یه و پیاو که‌ به‌ده‌خت بوو ئه‌و ورده‌ کۆسپانه‌ بۆی ده‌بن به‌ ئیعتیادی.

منیکی ئاواره‌ی ده‌ره‌ده‌ر وه‌ک کارگ هه‌لتۆقیوم و ده‌شمه‌وی وه‌ک خه‌لکی خۆلاتی به‌راته‌به‌ر بێمه‌وه، دیاره ئه‌و خه‌یاله‌ خاوه‌ تووشی هه‌زار داوم ده‌کا.

به‌هه‌رحال ڕو‌حه‌که‌م ئیستا که‌ چاو ده‌گێرم و سه‌ر هه‌لدینم ته‌نیا ئه‌ستیره‌یه‌که‌م به‌عاسمانه‌وه‌ ماوه که‌ ترووسکه‌ی هومیدیکی لێوه‌ ده‌بینم ئه‌و ئه‌ستیره‌شم تۆی، هه‌ز ناکه‌م ئاوابی و هه‌وری چل‌کنی دل‌ ئیشتانت بێته‌ به‌ر، به‌لکو خوا له‌و ئاواته‌م دا ناهومیدم نا‌کا.

کاکه زۆر ئاواته‌ زوو چاک بیه‌وه و زۆر سه‌لامم بۆ براژنم و چاوی منداله‌کان ماچ ده‌که‌م ئیتتر به‌هومیدی دیدار.

أبو مصطفی

برای زۆر به‌رێزم باوکی سۆران ڕۆژیاش

قوربان زۆر له‌ میژه‌ هه‌یج خه‌به‌رم لیت نبیه‌ به‌ هومیدم خۆشت ڕابواردبێ و ساغ بی و مندالێش به‌که‌یف و ده‌ماغ بن، ئه‌گه‌ر له‌ ئیتمه‌ ده‌پرسی له‌ سایه‌ی سه‌ری دۆستانه‌وه‌ بێ خه‌مین و ته‌نیا وهر‌ه‌زی ئیوه‌ ده‌که‌ین، مه‌عسوم هه‌ر چاوه‌نۆرتانه‌ و ده‌لێ دین بۆ لامان، کاکه‌ نازانم خۆتان چۆنی به‌باش ده‌زانن، به‌لام ئه‌وه‌نده‌ ئه‌زانم که‌ ئه‌مسال جێگه‌که‌مان له‌ هه‌موو سالان خۆشته‌ و ئاوه‌که‌مان له‌ هه‌موو ئاوان سازگار تره‌... جا ئه‌گه‌ر بێن و سه‌رمان بده‌ن زۆرمان پێ خۆش ده‌بێ، ئه‌گه‌ریش یه‌ن کاک ئه‌مینیش دیاره ده‌گه‌ل خۆتان دین.

کاکه‌ گیان خۆشم و خۆشت هه‌ر جارێک لامان وابوو که‌ خانووه‌که‌ نه‌فرۆشین و بۆ دوا‌رۆ ئه‌وه‌نده‌مان ببی.. به‌لام وازانم ته‌نگه‌چه‌له‌مه‌ی ژیان به‌ره‌وه‌نده‌ی دوا‌رۆ له‌بیر ده‌باته‌وه، جا ئه‌گه‌ر هه‌لکه‌وت و که‌سیکی وا هه‌بوو سه‌ره‌سه‌ر به‌و پارهی لێی سه‌رف کراوه‌ هه‌لی گرتیه‌وه‌ لام وایه‌ بیفرۆشی و چی ده‌مینیتته‌وه‌ بیده‌ی به‌ منداله‌کان.

په‌نجای دینارم له‌ لای کاک هاشم هه‌یه‌ به‌لکو له‌ هاتنی منداله‌کانم بۆ لاتان له‌

ئه‌یلولدا بیان داته‌وه.

تا کاک حافظ هه‌بوو ئیمه‌ هیچ خه‌می کرێ خانومان له‌بهر نه‌بوو به‌لام به‌ناشکوری نه‌بێ ئه‌و ئه‌وا له‌ خه‌سته‌خانه‌ که‌وتوو و وا بزانه‌م ئه‌بێ خۆت ئه‌و ته‌کلێفه‌ بخه‌یه‌ ئه‌ستۆ و هه‌ر به‌ سه‌ مانگ واکه‌ی کرێبه‌که‌ بدرێ. جا ئه‌گه‌ر کاکه‌ عه‌لی زاواشت ده‌سته‌به‌ر بیه‌ هه‌ر زۆر چاکه‌ خۆ من شوکوره‌سه‌ی ترم بێ شک نایه‌ هاواری بۆ به‌رم تۆ نه‌بێ...

نازانم شه‌ره‌ف نامه‌ت خوتیندوته‌وه‌ یان نا؟ به‌ فارسی نووسراوه‌ و له‌ لایه‌ن محه‌مه‌د عه‌لی عه‌ونی و مه‌لا جه‌مه‌یله‌وه‌ دووجار کراوه‌ به‌ عه‌ره‌بی، وا من ئیستا شانم لێ داخستوو و ده‌یکه‌م به‌ کوردی ئه‌گه‌ر مه‌رگ مۆله‌ت بدا و بزانه‌م شتیکی مناسی لێ ده‌رده‌چی، تا ئیستا نزیکه‌ی نیوهم وهرگێپراوه‌ با بزانه‌ن چۆن ده‌بێ.

ره‌نگه‌ تۆش وه‌ک خۆم رزگاری و نور بخوتینیه‌وه‌ به‌راستی له‌و نه‌قده‌ لا‌ذع و جوانه‌ی که‌ کردبووی زۆر دل‌م خۆش بوو زۆریشی خزمه‌ت پێکردم به‌لام من چاوه‌نواپ بووم زۆرتر و خراپتر بنوسن... واتا به‌داخه‌وه‌ که‌میه‌ان نووسی، حه‌یفه‌ پیاو هێنده‌ وریا و زیره‌ک نه‌بێ له‌ نه‌قد کردندا!!

بووکه‌ شوشه‌ی مامۆستا مارفم دیت خراپ نییه‌. به‌لام نازانه‌م ئه‌وه‌کانی تۆ بۆ ده‌رنه‌چوون خۆ قه‌رار و ابوو زوو ده‌رکه‌ون یان ده‌رکه‌وتوو و من پێم نه‌زانیه‌وه‌؟ نازانه‌م...

زۆر سه‌لام و که‌لامم بۆ مامۆستا پیرۆز و زۆر سه‌لام بۆ کاک جه‌وده‌ت و هه‌موو براده‌رانت.

خۆشم و مه‌عصومیش زۆر سه‌لام له‌ براژن و له‌ دایک ده‌که‌ین و پر به‌دنیاش سه‌لام و سوپاس بۆ کاک ئه‌مین.

چاوی هه‌موو منداله‌کان ماچ ده‌که‌م و منداله‌کانه‌مان ده‌ستتان ماچ ده‌که‌ن.

ئیه‌تر هه‌ر بژی به‌خۆشی و هومیده‌وارم هه‌ر سه‌ره‌رز و سه‌رکه‌وتوبین.

برات: باوکی مسته‌فا

۱۹۶۹/۷/۲۱

کاک سلیمان که‌ له‌ لامانه‌ سه‌لامتان لێ ده‌کا.

بێ خۆلان - چۆمان

برای به‌نرخ و خۆشه‌ویستم کاکه‌ ئه‌بو سۆران رۆژباش.

به‌لێ گفتم پێ داووی که‌ زۆر زوو شیعی مام هێمن و مه‌قالیکی خۆمت بۆ بنێرم. به‌لام ره‌نگه‌ زۆرباش ته‌بیاتی من بناسی. چل رووپه‌رپێکم پاکنوسی حاشیه‌ی شه‌ره‌فنامه‌ مابوو له‌بهر چاوم وه‌ک چیا‌ی هه‌لگورد بوون شانم لێ داخست و هه‌موو شتیکم وه‌لانا تا ئه‌وم خه‌لاس کرد. ئه‌وسا ئه‌و مه‌قاله‌یه‌م نووسی جا نازانه‌م به‌دلته‌ یان نا؟ ئه‌گه‌ر پیت باش بوو ئه‌گه‌ر ماوه‌ ماوه‌ له‌ هه‌ولێردا چاپی بکه‌.

جا ئه‌وجار چۆنی چاکی شوکوره‌؟ مندال خۆ باشن؟ زۆر سه‌لامم بۆ براژن و دایک و هونه‌ر و سافیه‌. ئه‌ری کاکه‌ له‌ بابته‌ یه‌کیه‌تی ئه‌دیانی هه‌ولێره‌وه‌ چتان کرد هیه‌چت بۆ نه‌نووسیم. چونکه‌ ئه‌گه‌ر بزانه‌م هه‌ر کۆسپستان ده‌خه‌نه‌ رێگه‌ تا لای مه‌لا مسته‌فا باسی بکه‌م، حه‌ز ده‌که‌م بۆم روون که‌یته‌وه‌، من خۆم تا کتێبه‌که‌م خه‌لاس نه‌بێ نایه‌مه‌وه‌، ئه‌گه‌ر نامه‌م به‌هۆی فه‌رانسۆ حه‌ریری بۆ بنووسی پێم ده‌گا.

ئیه‌تر وه‌کیله‌ به‌ سه‌لامان به‌، نازانه‌م قاپه‌ ماسته‌کانت ده‌ست که‌وتوه‌ یان نا؟ زۆر سه‌لامم بۆ حاجی ئه‌مین، تاهیر ته‌وفیقیشته‌ له‌بیر نه‌چێ سه‌لامی لێ ده‌که‌م. خۆشی و سه‌رکه‌وتنت له‌ خوا ده‌خوازم

برات: هه‌ژار

۱۹۷۰/۱۲/۴

ناسۆری ته‌شه‌نا

وه‌ره‌ مه‌یگێری ئه‌وشۆ خه‌می دل‌ که‌م که‌م لووزه‌وم به‌رده‌ سه‌ری نامه‌وی جورعه‌ی که‌م ته‌شه‌نا بۆته‌وه‌ ناسۆری ده‌روونم دیسان زامی کۆنه‌... به‌مه‌یی کۆنی ده‌بێ مه‌لحه‌م که‌م مشتموالتی ده‌وی ئاوینه‌بی ژه‌نگاوی خه‌یال مه‌ستوگێژم که‌ هه‌تا گاله‌ به‌جامی جه‌م که‌م ئیسته‌ بۆ چاره‌بی خه‌م گۆشه‌یی مه‌یخانه‌یه‌ جێم من که‌ رۆژیک ده‌مه‌ویست میله‌ته‌که‌م بێ خه‌م که‌م

چۆن نەبەم بۆ مەي و مەيخانە پەنا؟ تۆ گەييوم
لەم ولاتە هەموو شت زۆرە بەنى ئادەم کەم
تا نەپووخاوە بىلا پر بۆ لە خۆشى و مەستى
تازە پىتى ناوئى کە من هۆدەيى خۆم مەحکەم کەم
پىر و زورھانم و ئىستەش دلە کەم هەر دەيەوئ
سەر و مالم بەفیدای خال و خەت و پەرچەم کەم
داستانى مەم و زىن کۆنە کچيک گەرە کە
شلکە رانى بگوشم بۆنى لە سينگ و مەم کەم
من لە جوانى دەگەرئيم تىپەرە زستانى دزيو
کچ کە رووم نادەنى با سەيرى گوئ و شەونەم کەم
شەرە پايە لە چىاکان و هەوا تووشە دەنا
و هەکو شىتان دەمەويست روو لە چىاي ئەستەم کەم

برای خۆشەويستم کاکە مەم: ئەوا جارئ شيعرەکانى مام هيمنم بۆ ناردى پەنا بەخوا
بەھوميدم مەقالە کەشت زوو بۆ بنيرم، ئىنشاللا قاپە ماستەکانت وەرگرتونەوہ.

طبعاً مام هيمن و مام عەلى سەلامت لى دەکەن.

برات: هەژار ۱۹۷۰/۱۱/۲۳

هەژار و مەم و هيمن

باوکى سۆران سەلام عەليک

کاکە گيان کاک محەمەد عەلى دوکانىکى لە هەولير هەيە دەلین دەخريتە مزايەدە بۆ
خۆشى ئىستا وينەگرى پيشمەرگەيە لە ناوپردان... نازانم چەندت پى دەکرى مساعەدى
بکەي؟

ليم روونە تۆ دريغى ناکەي...

عەبدولھاب ئەتروشيم ديت و گلەييم لى کرد کە مستەفای دانەمەزاندوہ.

سوئيدى خواردوہ کە دای دەمەزرتينى و قضيلە منتھيە، با بچيتەوہ لای بزانيان
چۆن دەيى. لەو يەک دوو رۆژەش دا خۆم ديمەوہ.

برات: هەژار ۱۹۷۱/۴/۲۳

بۆچى مردوو لينگى دريژ دەبيتەوہ

زۆر لە ميژ سالە لەناو کوردەوارى خۆماندا پرسىاريک دەماو دەم و دەستاو دەست
دەکا، کە تاخۆ بۆچى نووسەر و شاعير و ھونەر مەندەکانمان تا زىندوون کەس ناوړيان لى
ناداتەوہ کەس بەھيچيان نازانن. کەچى کە دەمرن و لە دەست دەچن دەگەرئینەوہ سەريان
و شينيان بۆ دەگيرن و کۆرى شەپۆريان بۆ دەبەستن و چاکيان پى ھەلدەلین و خۆشيان
دەربارە دەبيژن و فرميسکى گەرموگورپان لە دوو ھەلدەپژن؟

لە راستيدا پرسىارە کە تا ئىستا پى وەرەم ماوہ تەوہ و ھەريەک بەجۆريک ليکى
داوہ تەوہ، من لام وايە کورديش وەک ھەموو کەسى تر دەزانى پى شيعر ناژى، چيرۆکى
چاکى بەلاوہ خۆش و پەسندە... بەلام بەو مەرچە کە بەخۆزايى دەستى کەوئ و بيبيسى
و زباني مالى لى نەکەوئ...

شاعير و نووسەر دەيى کات و ساتى بۆ نووسينە کە تەرخان کا و ئەويش وەک ھەموو
ئافەريدەيەک خواردن و لانەي دەوئ و ئەبى ژباني رۆژانەي پەيدايى، ئەمجار بۆ
رەنيوھيتنانى بەرھەمە کەشى ناچارە داواي يارمەتى لەم و لەو بکا.. ئەمەش بۆ ئەو ئەم
و ئەوہ دەرى ناھيتنى و کابراي خاوہن پارە با حەزىش لە شيعر بکا بەلام حەز لە پارە
پتر دەکا و شيعرى بەخۆزايى پى خۆشترە لەوہى کە بيکرى!!

جا بۆ ئەوہ لەو نىياز و مەبەستەي دا سەرکەوى دەست دەکا بەخراپە گوتن و رەخنە لى
گرتن، ئەو شاعيرەي کە رەنگە کارى بکەوئتە لای و بەو فيلە رۆژى و چنۆکى خۆي

پینه ده‌کا...

به‌لام نه‌گهر ئه‌و شاعیره یان ئه‌و نووسهره مرد «وه‌ک ده‌لین مانگا مرد و دو برا» تازه داوای هیچ له کس نا‌کا و ئه‌وی له ژيانا کردویه به‌بێ نرخ بژاردن بۆ هه‌موو کس ماوه‌ته‌وه. ئه‌وسا هه‌موو کس به‌بێ ترس له زیان ده‌توانی ب‌لێ: زۆرم خۆشده‌ویست و خۆشم ده‌وی و چاکی گوتوه و زۆر به‌ر دل‌م ده‌که‌وی و نووسهریکه هه‌رگیز نامری و

نه‌ریمان و هێمن و مه‌م
له ژێر په‌یکه‌ری حاجی قادر له کۆیه

نه‌گهر به‌زیندوویی کۆلیتیکی نه‌بوو ئیستا وا له‌ناو دل‌ماندا ده‌ژی و جینگای زۆر گهرم و خۆشه و هه‌موو دنیا بۆی به‌ په‌روشوه‌یه!!

ئه‌وجار هه‌ر ئه‌و پیاوه مه‌رده با‌ده‌داته‌وه سه‌ر زیندوو‌ه‌کان و گه‌ر ده‌و نووسه‌رانه ده‌هالینێ که هه‌یشتا ده‌میان ده‌جولێ و خواردن و به‌رگ و خانوویان ده‌وی و چاویان لێ ده‌قونجینێ ده‌میان لێ ده‌کاته‌وه و به‌جرو‌جونگ و خشتوخالیان ناو ده‌با و پالیان پیتوه ده‌نی.

به‌کورتی و به‌ کوردی نه‌گهر وردی لیک ده‌ینه‌وه ده‌زانین که ئاکاریکی زۆر نانه‌جیبانه ملی گرتوین و ده‌مانه‌وی شاعیر و نووسه‌رمان دل‌مان خۆشکه‌ن و ئامۆژگاریان بکه‌ن. به‌لام نۆکه‌ری بێ خه‌لات و به‌را‌ت‌مان بن.

حاجی قادرمان به‌پیتخواسی و بێ چۆغه و کاله‌ک له‌ باله‌ک سوورپاوه‌ته‌وه و سه‌رباری ئه‌وه‌ش خه‌لکی کۆیه شاربه‌ده‌ریان کردوو و به‌ کافر و پیاوخراپیان داناهه‌، خه‌لکی سوله‌یمانی نه‌ده‌چونه نه‌ورۆزیک که پیره‌مێرد بۆی ساز ده‌کردن و هه‌زار درۆ و بوختانی به‌ خت و خۆراپییان بۆ هه‌لده‌به‌ست، بیکه‌س لی‌فه‌یه‌کی نه‌بوو به‌خۆی دادا ده‌چونه سه‌یری قه‌ری خۆی و خه‌زانی له‌سه‌ر لی‌فه‌ به‌لام کس نه‌بوو ده‌ست به‌ری پارده‌ی لی‌فه‌یه‌ک بدا.

گۆران نه‌گهر له‌ به‌ندیخانه‌دا نه‌بوایه ده‌بوایه پۆژه‌هه‌لات و پۆژا‌وای بۆ نانی پۆژانه‌ی پسیویه، گوايه ئه‌و پۆژگاره کس نه‌بووه له‌ شیعهر سه‌ری ده‌رچێ و تامی هونه‌ر بکا؟ به‌لێ هه‌بوو به‌لام وه‌ک گوتم نه‌گهر بیان گوتایه ئیوه باشن ده‌بوایه یارمه‌تیشیان بده‌ن جا بۆ ئه‌وه خۆیان لێ بدزنه‌وه و بۆیان ماندوو نه‌بن برویه‌هانه‌یان بێ ده‌گرتن و خۆیان له‌ چنگ پزگار ده‌کردن.

له‌ زه‌مانی ئه‌واندا شاعیر و نووسه‌ری پێش ئه‌وانیان هه‌یناوه‌ته پێش چاویان و ناویان به‌رپزوه هه‌ینان و پراوه‌ستان تا یه‌کێک له‌و زیندووانه‌ش مردوو و ئه‌وسا گورج هه‌ستیان به‌بلیمه‌تی و گه‌وره‌یی ئه‌ویش کردوو و گوتیان: ئه‌شه‌ده‌م بیللا شاعیریکه گه‌وره و نه‌مر بووه و ئه‌وانه‌ی ئیستا ماون خۆپری و تۆزین و بۆ ئه‌وه نابێ پیاو بیان ناسن.

حاجی قادر پیتغه‌مبه‌ری کوردايه‌تیمانه و پیره‌مێرد گه‌نجینه‌ی ئه‌ده‌بیاتی بۆ جێ هه‌یشتین و بیکه‌س ده‌رسی ئازایه‌تی ده‌داین و گۆران ده‌سه‌که گولی سه‌ر سه‌به‌ته‌ی ئه‌دیانی کورده و پیتوسته‌ کۆته‌لیان بۆ پرا‌زینینه‌وه و په‌یکه‌ریان به‌رزکه‌ینه‌وه و شبنیان

تازه بیسته‌وه و ئاکاریان و کرداریان له بیر کورد نه‌چیتسه‌وه و له‌لای بیگانه و خۆ شانازییان پیوه بکه‌ین!!؟!

پۆژتیک له به‌غدا به‌بهر دوکانیکدا یاده‌بردم. چه‌قه‌لێکی مردووی مۆمیایی کراوی لێ دانرابوو، له‌سه‌ری نووسرابوو: نرخێ ۲۵ دیناره، سه‌ری زمانی خۆم گه‌ست، ئایا ده‌بین ئه‌و چه‌قه‌له به زیندوویی شاعیر بووبی؟... ئه‌گه‌ر شاعیریش بووبی چه‌قه‌لی کوردستان بێ... چه‌قه‌له به زیندوویی په‌نجای فلسفیک ناکا ئه‌گه‌ر مرد و مۆمیایی کراو نرخێ ۲۵ دیناره؟!.

ئای سه‌د خۆزگه ئه‌م گه‌له نه‌جیبه‌مان له‌و ئاکاره نانه‌جیبانه‌یه‌شی رزگاری ده‌هات و وای لێ ده‌هات به‌بێ له‌روودامان به‌چاکی بوگتایه چاک جا با زیندووش بوایه، قامکی ده‌چاوی خراب راپه‌رکرایه جا با مردووی مۆمیا کراویش بوایه. خوا گه‌وره‌به... هیچ دوور نییه ئه‌و پۆژه‌ش به چاوی بیینی که به‌زیندی سه‌ر، کورته بالا و درێژان لێک جیاکه‌ینه‌وه و هه‌ر به‌مردوویی لینگێ هونه‌رمه‌ندانمان له‌به‌ریه‌ک نه‌کیشینه‌وه، به‌هومیدی ئه‌و پۆژه.

نامه‌گانی د. مارف خه‌زنه‌دار

بۆ براری خۆشه‌ویستم کاکه حه‌مه‌ی مه‌م

پۆژباش

هه‌والته ئه‌پرسم، هیوام وایه له خۆشی دابی، نامه خۆشه‌که‌تم بێ گه‌یشت، ئه‌وا وه‌رامی ئه‌ده‌مه‌وه:

۱- مۆری لقی یه‌کیتییه‌که‌مانم بۆت نارد، ئه‌گه‌ر به‌ته‌مای ئه‌وه بوویتایه ئه‌وانه‌ی پیوست بوو بۆتی دروست بکه‌ن و بیینی ئه‌وا هه‌ر پیت نه‌ئه‌گه‌یشت، ناچار بووم که نامه‌که‌تم وهرگرت خسته‌ سه‌رشانی خۆم و به‌شه‌ویک ته‌واوم کرد.

۲- ئه‌وا دیسانه‌وه ده‌فته‌ریکی ئابونه‌م بۆتان په‌وان کرد، هیوام وایه تا پۆژی کۆنفرانسی ئیوه هه‌مووی پێ کرابیته‌وه، به‌تایبه‌تی سه‌ری مانگه.

۳- ئیواره‌ی پۆژی ۱۴/۱/۱۹۷۱ له هه‌ولپه‌ر ئه‌بم، هیوام وایه کۆنفرانسه‌که‌مان سه‌رکه‌وتوو بێ.

۴- ژماره‌یه‌کی نووسه‌ری کورد ئه‌بێ تا کۆنفرانسی ئیوه ده‌ریچێ، خوا بکا ئیبه له‌گه‌ڵ خۆمانا بۆتان به‌یینی.

سه‌لام بۆ هه‌موو لایینک، مناله‌کان هه‌والته‌تان ئه‌پرسن و چاوی مناله‌کان ماچ ئه‌که‌ن،

کاک هه‌ژار دوو پۆژه له ماله‌وه که‌وتوه، له‌وانه‌یه به‌م زوانه بیسته لاتان، وتارمان بۆ بیینی، خۆشان باش کۆیکه‌نه‌وه بۆ کۆنفرانسه‌که.

ئیتیر بژی چاوه‌روانی هیمه‌تتانم.

برات: مارف خه‌زنه‌دار

۱۹۷۰/۱۲/۲۸

بۆ براری خۆشه‌ویستم مامۆستا کاکه حه‌مه‌ی «مه‌م» پیتسه‌که‌شه

پۆژتان باش

چاوه‌کانت ماچ ئه‌که‌م، ریز و نوازشاتم بۆ ئافه‌رین خان، چاوی مناله‌کانت ماچ ده‌که‌م، هه‌ر چۆنی بێ گه‌یسته هه‌واری تازهم. ئه‌و کاره‌ی بۆی هاتبووم واته ده‌رس و تنه‌وه، باش و پیکوپیته‌که. ئه‌گه‌رچی ماندووم و ده‌رسم زۆره به‌لام کاره‌که‌م بێ خۆشه. به‌تایبه‌تی و ده‌خت و کاتیشم زۆره، ئه‌و کاره زانستیانه‌ی له ماله‌وه بۆم ته‌واو نه‌ده‌کران لپه‌ره ته‌واویان ده‌که‌م... ئیتیر وه‌کو ده‌بیینی باشم، به‌لام دوور ولاتی و دووری له دۆست و هاویری و براده‌ران کاریکی گه‌وره‌ی تی کردووم، به‌راستی هه‌ستم به‌وه نه‌ده‌کرد که‌وا ده‌بم، به‌تایبه‌تی دوور ولاتیم زۆر دیوه له ژبان دا، هه‌ر چۆنی بێ زوو ده‌توانم بیسه‌وه.

هیتشتا له‌ناو فرۆکه‌ بووم ناوه‌رۆکی نووسینی ئه‌ده‌بی و هونه‌ری هیتیشی برده‌بووه ناو میتشکم، ئه‌وا له‌پال نووسینه‌کانی زانستیم شتم بۆ دێ و زوو به‌زوو تو‌ماریان ده‌که‌م، په‌نگه له دوا‌پۆژدا به‌دلت بێ.

بیرتان ده‌که‌م، هه‌ر چۆنی بێ هه‌زار ناز و نیعمه‌ت نابیته جیگری دوور ولاتی، سلاو له هه‌موو دۆست و براده‌ران ده‌که‌م، بۆ هه‌ندیکیان نامه‌م نووسی، ئه‌وانی تریش له‌م پۆژانه‌دا بۆیان ده‌نووسم.

ئاگاداری هیچ شتیکی لای خۆمان نییم، به‌تایبه‌تی هه‌والته‌ی خۆینده‌واری، بۆم بنوسن، ناوونیشانم به‌ فه‌ره‌نسی و عه‌ره‌بی نووسیوه، به‌هه‌ر کامیکیان بنوسن ده‌گات.

دووباره چاوه‌کانت ماچ ده‌که‌مه‌وه و بژی.

برات: مارف خه‌زنه‌دار

بۆ براری خۆشه‌وویستهم کاک «مه‌م» پێشکەشه

پۆژتانی باش،

هه‌والتان ئه‌پرسم، هه‌یوام وایه له خۆشی دابن، ئه‌م جاره بێ وه‌فابووی و ئه‌وه‌نده‌ی پیتویست بوو به‌کتریمان نه‌دی، به‌لام یا ئه‌بێ له که‌رکووک و میه‌ره‌جانه‌که یه‌کتری ببینن یا من دیمه‌وه هه‌ولێر.

له رۆژنامه‌ی «هاوکاری» دا، عه‌زیز گه‌ردی خۆی دهرخستبوو، نه‌وه‌کو ته‌نیا عه‌زیز گه‌ردی، به‌لکو تاقمییک، ئه‌و تاقمه‌ ترسنۆکه خه‌ریکن ئه‌م بێچاره‌یه ئه‌که‌ن به‌قۆچی قوربانی.

من له سالی (١٩٤٦) وه‌ تا ئیستا، ره‌خنه‌م له زۆر که‌س گرتوه و زۆر که‌سه‌ش ره‌خنه‌یان له‌من گرتوه، به‌لام تا ئیستا که‌س وا خۆی نزم نه‌کردوه پێم بلێ: (بێ ئاره‌قه کردن له شوێنی‌کا ئه‌فه‌رمووی...)، وه‌ منیش ئه‌م قسه‌ بازارییه‌م به‌که‌س نه‌وتوه... جیاوازی له‌نیوانی من و ئه‌م شه‌مشه‌مه‌کوێره‌یه، یا ئه‌م ئه‌م شه‌مشه‌مه‌کوێره‌یه ئه‌وه‌یه که‌ من له‌وه تووره‌ نابم ئه‌گه‌ر پێم بلێن نووسه‌ر نی، به‌لام له‌وه تووره‌ ئه‌یم که‌ پێم بلێن: شه‌رم به‌که. به‌لام شه‌مشه‌مه‌کوێره‌کان ئه‌گه‌ر لێشیان بده‌ی پێیان خۆشه، ته‌نیا پێیان بلێ نووسه‌ری یا شاعیری... دوینی هاورپیم مامۆستا سه‌عید ناکام له‌و گۆفاره‌ی خۆم کاری تیدا ئه‌که‌م پیتی وتم هه‌یج نازانی، ئه‌مه‌ تووره‌ی نه‌کردم، به‌لام هه‌شتا ئه‌و که‌سه له‌ دایک نه‌بووه‌ بتوانی پێم بلێ «شه‌رم به‌که!» جا چی جا عه‌زیز گه‌ردیییک...

مه‌م و نووسه‌رانی هه‌ولێر له ژێر په‌یکه‌ری حاجی قادری کۆبی

نازانم بۆ شه‌رم به‌که‌م، له‌سه‌ر دزی، کوشتن، تاوانباری، نیشتمان فرۆشتن! نازانم بۆچ پیتویسته شه‌رم به‌که‌م.

ئه‌م هه‌ویره ئاوێکی زۆری ئه‌وی، چونکه چاره‌که چه‌رخیکه وه‌کو وتم، گه‌لێ که‌س ره‌خنه‌ی لێ گرتووم و منیش ره‌خنه‌م له‌ گه‌لێ که‌س گرتوه، به‌لام ئاماده‌ نیم بۆ جارێکیش له‌پێش عه‌زیز گه‌ردی ئاوێک خۆم به‌خه‌جاله‌تی ببینم. ئاماده‌م زۆری له‌سه‌ر برۆم، زۆریشی له‌سه‌ر ئه‌رۆم، قه‌ت باوه‌ریش مه‌که‌ خۆم ئه‌وه‌نده نزم ئه‌که‌م و له‌ رۆژنامه و گۆفاره‌کاندا وه‌رامی ئه‌ده‌مه‌وه. ئیستاش تا ماوه‌ی دوو هه‌فته‌ی تر ئه‌گه‌ر ئه‌م عه‌زیز گه‌ردیه‌یه پاشگه‌ز بووه‌وه و به‌هه‌ر شتیه‌یه‌کی خۆی دایه‌نه‌نی دانی به‌م هه‌له‌یه‌ی هه‌ینا و منی له‌م خه‌جاله‌ته‌ پرگه‌ر کرد، ئه‌وا هه‌موو شتییک ته‌واو ئه‌بێ، ئه‌گینا ئوبالی خۆی له‌ ئه‌ستۆی خۆی... ئه‌توانی به‌زمانی منه‌وه ئه‌م هه‌موو قسانه‌ی بۆ بگه‌ییه‌وه، بۆ شه‌مشه‌مه‌کوێره‌کانی تریش ئه‌گه‌ر ناسیتن. ئیتر دووباره هه‌والتان ئه‌پرسم و جه‌مال سلاوتان لێ ئه‌کا و نوازشاتم بۆ مال و منال و خه‌زانت بۆی.

مام هه‌یمن له‌گه‌ل منا دێ، بۆ سلیمانی و که‌رکووک، له‌وانه‌یه بۆ هه‌ولێریش ئه‌گه‌ر تۆ نه‌ییتی بۆ که‌رکووک.

١- هه‌یوام وایه ئه‌و وتاره‌ی که‌ له هه‌ولێر نووسیمه‌وه بۆ گۆفاری «هه‌ولێر» بلاو نه‌کرتیه‌وه، به‌هه‌یج جۆری رازی نیم به‌ بلاوکردنه‌وه‌ی. ئه‌وا نامه‌م بۆ کاک بلالیش نووسی له‌م بابته‌وه، جا یا لای خۆتی دابنێ، یا لای کاک بلال بێ.

٢- له‌ راستیدا نووسینه‌وه‌ی ئه‌م نامه‌یه بۆ تۆ له‌ رووی دلسۆزی منه‌وه بوو به‌رامبه‌ر به‌تۆ، چونکه دوینی ئیواره له‌ مه‌جلیسێکدا باس وتاره‌که‌ی هاوکاری کرا. زۆریه‌ی خه‌لکه‌که له‌سه‌ر ئه‌و رایه‌ بوون که‌ دانه‌ری ته‌نیا عه‌زیز گه‌ردی نییه، به‌لکو شه‌مشه‌مه‌کوێره‌کانیش هاوبه‌شن، به‌م بۆنه‌یه‌وه یه‌کیک ناوی تۆشی هه‌ینا، منی خاوه‌ن هه‌ق به‌توره‌یه‌یه‌وه وه‌رامم دایه‌وه که‌ ئه‌مه راست نییه.

برات: مارف خه‌زنه‌دار

١٩٧٢/٣/١٩

نامه‌گانی بیمار

ماموستا محمدهدی خوشه‌ویست

رؤژتان باش

زۆر له‌میتزه به‌لکو له سالتیک پتره ئاره‌زوی نامه‌یه‌ک ته‌که‌م بۆتی بنوسم به‌لام و چاکترین هه‌ل هاته‌ پيشه‌وه... که به‌بۆنه‌ی چیرۆکه‌که‌ت «قینی لیم بو!» ده‌مه‌وی گولای رۆژباشت پيشکه‌ش بکه‌م. وه پیرۆزبایبیه‌کی گهرموگورت لی بکه‌م به‌هۆی ئەم سه‌رکه‌وتنه پیرۆزه‌ت له مه‌یدانی چیرۆکی کوردیا.

چیرۆکی (په‌نجافلس)م خۆتنده‌وه، باش بو به‌لام ئەم چیرۆکه (قینی لیم بو) ئیجگا باش بو وه باستیکی زۆر ورد و به‌که‌لکت گرتبوو به‌شێوه‌یه‌کی به‌هیتز و زمانیکی ره‌وانه‌وه بۆت گێراینه‌وه، توانیبووت جلّه‌وی خۆتنده‌وار هه‌ر له‌یه‌که‌م دێره‌وه هه‌تا دێری دوا‌یی زۆر به‌تین بگری و چرکه‌یه‌ک شه‌خصیه‌تی خۆت له‌ خۆتنده‌وار نه‌شاریته‌وه. وه ئەم سه‌ره‌تا و ئەم دیباچه‌یه‌ی هه‌ردوو چیرۆکه‌که‌ت پین پاراندبۆوه زۆر له‌جیتی خۆی بوو وه بووبوه هۆیه‌ک بۆ جوتدانی ئاره‌زوی خۆتنده‌وار له‌ خۆتنده‌وه‌ی وه هه‌تا بلتی واقعی بوون و واقیعه‌تییان لێوه‌ ته‌کایه‌وه، ئەمه له‌لایه‌ک، له‌لایه‌کی تریشه‌وه چیرۆکه‌کان وه‌نه‌ین هه‌ر وینه‌ نیشان دانیک بچ و به‌س به‌لکو به‌نخجیره هیتانه‌وه‌یه‌کی مه‌نتیقی و گرتی چیرۆکت دیار کردبوو به‌بێ ئەوه‌ی نووسه‌ر هه‌یلاک بکات، هه‌ر چیرۆکه‌ی گرتی خۆی دیاربوو، له‌ دوا‌ییدا هه‌تا دوا هه‌ناسه‌ی شه‌وق و گهرموگوری خۆتنده‌واره‌وه به‌ په‌ندیکی عه‌مه‌لی و واقعی یان به‌ رووداوتیکی خۆشی سه‌یر ئەم گرتیانه‌ ته‌کرانه‌وه. که به‌لای منه‌وه گری کردنه‌وه و دوا‌یی پین هیتانی چیرۆکی کورت شتیکی زۆر مه‌هم و گرانه... ئافه‌رین بۆ ئەو نووسه‌رانه‌ی وه‌کو تۆ لیتی دا سه‌رده‌که‌ون.

کاکه‌ مه‌م: چیرۆکه‌کانت تیمان ده‌گه‌یه‌نی که نووسه‌ره‌که‌ی به‌هه‌ریه‌کی چیرۆکی هه‌یه و به‌ری ره‌نجدان و پيشه‌سازی «صناعه» و خۆماندووکردن نییه... وه‌ک هه‌ندی له‌ چیرۆکنوسه‌کان: هه‌ر چیرۆکیکت شاگولتیکی گولزاری به‌هه‌رداره‌یه و کیتلگه‌یه‌کی سه‌وز و ئاوه‌دانه... گه‌واهه بۆ ئەوه‌ی تا چه‌ند هونه‌ری چیرۆکی تازه‌ت تیدا چاندووه، وه هه‌ر چیرۆکیکت شایه‌ده بۆ ئەوه‌ی که تۆ به‌گیانیتیکی پاکه‌وه ده‌ستت لی هه‌رمالیوه بۆ دروس کردنی ته‌لاری تا سه‌ری چیرۆکی کوردی.

زۆر جیگه‌ی شانازه‌یه که ئیمه له‌م سه‌رده‌مه‌دا چیرۆکنوسی وه‌کو مه‌م و محرم

محمده‌د ئەمین و ئیبراهیم ئەحمه‌دمان هه‌بیت.

ماموستا گیان ده‌بی ئەوه‌ت به‌خه‌مه‌وه بیه‌ر که ئیشوکاری تۆ له مه‌یدانی چیرۆکدا هه‌ر ئەوه نییه (۲۰۰) لایه‌ره‌یه‌کت نووسی بی «وه‌کو له‌خۆتم بیستوه» به‌لکو فه‌رمانی سه‌رشانی تۆ به‌رامبه‌ر میتزوی ئەده‌یه‌وه زۆر له‌وه گه‌وره‌تره... فه‌رمانتان دروستکردنی کۆله‌گه و بناغه‌یه.. پیگه‌یاننده، تیگه‌یاننده، ئەمه‌ش به‌روبوومیکی زۆره پتیبسته هه‌تان بیت.

بچ گومانم هه‌ر چۆنیک بنوسیت تۆ هه‌ر نووسه‌ریکی (واقیعی)، که‌وابین پتیبستیمان به‌تۆ زیاتر ئەوه‌یه هه‌ر ئەو باسانه‌ت له‌ قالیکی هونه‌ری به‌رز دا‌برێژیت، ئەتوانی شێوه و جۆری رێگه‌ی هونه‌ری چیرۆکی تازه‌ی له‌سه‌ر ته‌تبیق بکه‌ی و له‌ راده‌ی نزمی نه‌زانانی تپه‌ره‌ینی، چونکه زۆر هه‌یه هونه‌ری چیرۆکنوسینی لا زۆر ئاسانه و بگره هه‌ر به‌هیچی نازانی و هه‌رچۆنیک هاته‌پیش ئەینوسیت و به‌ چیرۆکیشی ئەداته قه‌له‌م، ئەمه‌ش هه‌ر له‌به‌رئوه‌ی کابرا واقیعه و باسی میلیله‌ت و کۆمه‌لی کردووه، ئەما هونه‌ری نووسین هه‌ر هه‌یچ پتی ناوی!!

واته، له‌م ئەده‌یه واقیعه‌ ده‌ست لی داوه نه‌ وابکه‌ی شێوه (شکل) به‌سه‌ر ناوه‌رۆک (مضمون)دا سه‌رکه‌ویت و ناوه‌رۆک بزر بکات وه نه‌وا بکه‌ی ناوه‌رۆک و باسه‌که شێوه‌ی نووسین بزر بکات و بکا به‌قسه‌ی ئاسایی!

ئهمانه وایزانه هه‌مه‌وی زیاده بوو بۆم نووسیت چونکی پتیبستیته‌ت به‌م جۆره ئامۆگاریانه نییه، من له‌وه بچ گومانم به‌لام دلّم وای ئاو خواره‌وه که شتیکی ده‌ریاره‌ی چیرۆکه‌کان هه‌ر بنوسم ئینجا که‌م و زۆر.

سه‌رنج: به‌ته‌مام شیعره‌کانم نه‌ختیکیان له‌ژیر ناوی (تروسکه ئاواتیک)دا چاپ بکه‌م.

برات: عبدالرزاق بیمار

۱۹۵۷/۱۲/۲۸

ماموستای به‌رێز کاکه‌ محمده‌دی خوشه‌ویست

رؤژتان باش.

له‌ دووره‌وه، پاش ماوه‌یه‌کی دووردریژی بچ ده‌نگی و بچ هه‌والی له‌ ناکاوا نامه‌یه‌کت بۆ ئەنوسم، که وه‌کو خۆم خاوشرۆل بیت به‌لام دیسانه‌وه حه‌ز ته‌که‌م

گه‌رمترین سه‌لامی خوشه‌و بیستیت له برابه‌کی دلسۆز و په‌سندکه‌ری ئه‌ده‌به‌که‌ت هه‌لگرێ و سۆزی دووریت بینه‌ پینش چاو.

مامۆستا باسی نامه‌ی پیتشوت ناکه‌م چونکه‌ له‌وه‌ ده‌رچوو که داوا‌ی پۆرش هینانه‌وه و لێ بوردن بکه‌م وه‌ له‌وه‌دا‌یه‌ که‌ بوتری به‌بیری که‌س نایه‌ که‌ کاغه‌زی ئی‌ه‌م پی‌گه‌یشته‌وه و وه‌لامیم له‌ دلا بوو نه‌هاتۆته‌ سه‌ر کاغه‌ز.

ئه‌م جاره له‌ هیوادا ره‌خنه‌ی کتیبی «قه‌لای دمدم» ی مسته‌فا سالح که‌ریم ئه‌بینن که‌ نووسیوه‌وه و له‌ وتاره‌دا زۆر به‌ساده‌یی و تواضع «خاکیتی» یه‌وه‌ شوینی تۆشم دیار کردوه‌ له‌ مه‌یدانی چیرۆکی کوردیا، هیوادارم که‌ به‌رچاوت بکه‌ویت و شایانی خۆتندنه‌وه‌ بیت و هه‌رێکم درسه‌تیکێ کورت له‌سه‌ر تۆ و چیرۆکه‌کانت بنوسم تکایه‌ هه‌ندی مه‌علوما‌تم بۆ بنوسه‌ وه‌ ئه‌وه‌ش بزانه‌ ئیستا بۆ نووسینی «هیوا» لیژنه‌یه‌ک دامه‌زراوه‌، منیان کردوه‌ به‌ ئه‌ندام وه‌ ره‌نگبێ حه‌زیش بکه‌یت ئه‌وانی تر بناسیت ئه‌وانیش علاءالدین سجادی، محمه‌د مه‌لا که‌ریم، کاکه‌ مه‌م فخری و نا‌هده‌ و منم.

ئیتیر تکام وایه‌ به‌له‌ز وه‌لام بۆ بنووسیته‌وه‌ و به‌لینت ئه‌ده‌می که‌ له‌مه‌ودوا یه‌ک پۆژ نامه‌ت دوا ناخه‌م. حه‌ز ئه‌که‌م مه‌علوما‌ته‌کان له‌م نطقانه‌ دا‌بیت:

۱- مێژووی ژبانی خۆت، له‌ باب‌ه‌ت هاتنتان بۆ شه‌قلاوا... ده‌وری منالیت، نازاری منالیت ئه‌گه‌ر هه‌بێ.

۲- چ کارێ زۆر ته‌ئسیری له‌ ژبانی لاوی کردوویت؟

۳- نه‌خۆشی له‌ش چ کارێکی کردۆته‌ سه‌ر ده‌روونت و جۆری ژبانت...

۴- سه‌ره‌تای خۆتنده‌واریت... کام کتیبی ئه‌ده‌بی.. هی کام زمان ته‌ئسیری یه‌که‌مجاری هه‌یه‌ له‌ سه‌رتا... وه‌ ئیستا کام کتیب ریگه‌ی ئه‌ده‌ب بۆ ئه‌ره‌خسینێ و ه‌کام نووسه‌ر هی کورد یا بیگانه‌ حه‌ز به‌نووسینه‌کانی ئه‌که‌یت؟ وه‌ هه‌ست ده‌که‌ی پی‌یه‌وه‌ هۆگر بووی؟

۵- له‌ ئه‌ده‌دا که‌ ریگه‌ی واقعه‌ت گرتبێ کام چه‌شنه‌ واقعه‌ته‌؟

۶- ئایا بیری نه‌ته‌وا‌یه‌تی پتیبسته‌ به‌سه‌ر هه‌موو که‌ره‌سته‌کانی تری ئه‌ده‌بی و هونه‌ری ئه‌ده‌دا زال بیت؟ هه‌ر چه‌نده‌ ئه‌ده‌بی نه‌ته‌وا‌یه‌تیت ئه‌ده‌بیکێ ئینسانیشه‌ له‌ هه‌مان کاتا، ئایا حه‌زت نه‌کردوه‌ ئه‌ده‌بیکێ ئینسانی رووت بنووسیت؟

۷- یه‌که‌م چیرۆکت کامه‌یه‌؟ وه‌ئوه‌ی بلاوت کردبیته‌وه‌ کامه‌یه‌؟ وه‌ ئه‌م چیرۆکه‌ی خۆت که‌ زۆر په‌سندی ئه‌که‌یت کامه‌یه‌؟ وه‌ له‌به‌ر چی؟

- تکا ئه‌که‌م که‌ ئه‌م پرسیارانه‌ به‌ئه‌وه‌په‌ری سنگ فراوانی و راستگۆیی «که‌ پيشه‌یه‌کی ته‌وا‌ی خۆته‌» وه‌لامم بده‌یه‌وه‌، ئه‌گه‌ر گه‌لێ شتی وای تیا بوو حه‌ز نه‌که‌یت بلاوبکریته‌وه‌ که‌ راز و نه‌یتنی خۆته‌، تکام وایه‌ به‌منی رابیه‌رمووی و پرواییم پین بکه‌یت که‌ ته‌نها بۆ یادگار و مێژوو لام بیت.

ئه‌مه‌ وا، وه‌ حه‌ز ئه‌که‌م ئه‌م شتانه‌شم بۆ بنیتری:

۱- وه‌ختیک چه‌ند دێرێکم له‌سه‌ر چیرۆکی «قینی لیم بوو» نووسیوو بۆم ناردبووی ئه‌گه‌ر لات مابێ تکایه‌ بۆم بنووسیته‌وه‌.

۲- ئه‌م چیرۆکه‌ی که‌ لایه‌ک یان دیه‌نیکێ ژبانتی له‌نا‌وا جێ بۆته‌وه‌، ئه‌گه‌ر به‌رده‌ستت بێ بۆم بنیتره‌.

۳- حه‌ز ئه‌که‌م چیرۆکی «پیاو» بۆ هیوا بنیتریت بۆ بلاوکرده‌وه‌.

ئیتیر برا گیان هه‌ر چه‌نده‌ ئه‌گه‌ر ئه‌م شتانه‌ ئه‌زبه‌ت و ئه‌رک بێ، به‌لام ئه‌مه‌ شتیکی تایبه‌تییه‌ و بۆ منه‌ تکام وایه‌ درتیغی نه‌که‌یت.

ئیتیر چاوه‌روانی هیمه‌تتانم، وه‌هیوادارم صه‌تت یارتان بیت.

برای دلسۆزتان: عه‌بدولره‌زاق محمه‌د

۹۶۱/۳/۲۷

بعقوبه ۱۹۶۴/۸/۱۴

مامۆستای خوشه‌و بیست

پاش هه‌وال پرسینیکێ گه‌رم داوا‌ی ته‌ندروستی و شادیتان ئه‌که‌م وا هه‌فته‌یه‌که‌ گه‌راومه‌ته‌وه‌ سه‌ر ئیش به‌لام بۆ بعقوبه‌ گوتیرامه‌وه‌ هه‌ر چۆنیک بیت ئیره‌ شوینیکێ خوشه‌ و هه‌ر چه‌ند شارێکی بچووکه‌ به‌لام شه‌قامه‌کانی پاک و به‌باخ و داره‌، به‌تایبه‌تی دار پورته‌قال و لیمۆ وه‌ ئیواره‌ وه‌ختیشی زۆر خوشه‌ و هه‌وا‌ی فینکه‌ و چایخانه‌ی زۆر و دلگیری هه‌یه‌ و له‌ژێر سیتبه‌ری دار پورته‌قالدا به‌چریکه‌ی بلبلان و دیه‌نی خوش هه‌ستم ئه‌بووژیته‌وه‌.

ئیستا له‌ ئوتیل دا‌به‌زیوم، چاکترین ئوتیلی شاره‌ و شه‌وی به‌ دوو په‌نجاییسه‌، سه‌وزه‌وات و میوه‌ هه‌رزانه‌، وا خه‌ریکم خانوویه‌ک بگرم، ئه‌گه‌ر خانووم بێ ئه‌وسا ئه‌توانم ده‌عه‌وتیتکتان بۆ بکه‌م.

مامۆستا گیان، وا بەپەلە ئەم نامەییەم بۆ نووسین، لەسەر ئارەزووی خۆتان کە بێتگومان شاد ئەبن بەهەوالی گەرانەو دەم بۆ ئیش و بزگاریبوون لە خەمی نەبوونی و وتلی.

ئێتر شادیتان

دڵسۆز: عەبدولرەزاق محەمەد بێمار

نامەکانی عەبدوللا پەشیو

چاوەکەم کاکە محەمەد

تا خەیاڵ برکا بیرت دەکەم

تامەزۆری رۆژتیکم بگەڕێمەوە، گوێم لە تۆ بێ کە تەشەقەڵە بە پیریاڵ مەحمود دەکەیت، ئەرێ بەراست، پیاو چۆن دلی لە قسەکانی پیریاڵ مەحمود دەگوشێ؟!

ئێستا درەنگی شەو، نیو سەعاتیک دەبێ لە کاک جەمشید حەیدەری و کاک مومتاز حەیدەری و دکتۆر عەزەدین دا براوم، ئەمشەو هەموومان مێوانی کاک ئەنوەر عەبدولقادر «دڵسۆز» بووین، ڕەنگە بیناسیت.

ئەمڕۆ نامەییەکی سامی شۆرشم بۆ هات، ئەگەر باوکی ببینیت بەلکو هەوال ساغیی بێ ڕاگەیه نیت.

نازانم جگە لەو نامەیی لە بەرلینەو بۆم ناردیت، هیمنەکی وارشۆشت پێ گەیشت یا نا؟

دەبارە داوەت کردنت، قسەم لە گەڵ دکتۆر زاری و مامۆستا کوردۆیف کردووە، زۆریان پێ خۆشە و گوتیان هەول دەدەین، وەرە کاکە... لێرە ژنیکی روسی ناسکی چاوشین و قژ زەردت لێ ماره دەکەین، ئەو کچە ئوروپاییانە بە شاعیران دەشیعیرێن، بە چیرۆکنووسانیش دەچیرۆکێن.

لەو چەند مانگی داوییدا، زۆرم نووسیوە، بەلام نەخۆشیەک تووشم بوو، ئەویش ئەوێ، زۆری شیعەرەکانم بە نیوچلی بەجی دێلم، جار هەیه سەریکی جوان لە دایک دەبێ بەلام بێ قاچ، جارێش هەیه هەر چوار پەل بە ناسکی دیتە دەری بەلام بێ سەر. واش رێک دەکەوێ سەریش هەیه و چوار پەلیش بەلام خێل و خوار! ئەوانەیی بەساغی

لە دایک دەبن، هەموویان تەسکەرە ئیانیان نادریتن. زۆریە هەرە زۆریان لە ژورو خەگینە کەما چینه دەکەن و فرکەفرکی بالیان دێ و ئیاناران دەورەم دەدەن «بێ و لاتمان پێ نیشان دە... بەرەللامان کە».

کۆمەڵە چیرۆکەکی پاشکۆی رۆژی کوردستانم خۆتێندەو، دلم لە ترسنۆکی هەندەکان ڕاچلەکی، نازایەتی هەندیکیش «ئەگەر هەبێ» رۆژی لە مۆسکۆ هەلینا، نووسینەکی تۆم پێ ناخۆش بوو، تکا دەکەم وەکو چیرۆکنووسی «چیرۆکەکانی مەم» بمیشتو، تۆ شۆینی تاییەتی خۆت هەیه لەسەر نەخشە چیرۆکی کوردی، ئەو و پێتانە بەکیکی تر بیکردایە بۆی بەپێشکەوتن دەنووسرا، بەلام «مەم» بیکا دواکەوتتە، کە ئەو شتانه دەلیم، بێگومان خۆم لە قەرە تەکنیکی چیرۆک نادەم، بەلکو گریانم بۆ فیکرەکیە، مەسەلە دۆئیلی پۆشکین و داننتیس، حاجی قادر و شیخ نەبی زۆر روونە، زۆر سادەیه، هەر کەسێک باسی ئەو دۆئیلە بکا، دەبێ ئاوا بە سادەیی دەنگ بۆ سەرکەوتنی پۆشکین و حاجی قادر بەسەر داننتیس و شیخ نەبی دا.

ئەگەر لێرە مەجال بکرتەو بە بلاوکردنەو شتی کوردی، دەمیکە خەیاڵم کەوتۆتە سەر وەرگێرانی هەندێ لە چیرۆکەکانی تۆ، بەهاوکاری لەگەڵ نووسەرێکی سۆقیەتدا، چیرۆکەکانت شایانی ئەوێ بەهەموو زمانیک بخۆتێندێنەو.

کاکە: سلاو لە دایکی منالان دەکەم، منالان ماچ دەکەم، زۆر هەوالی کاک هونەر دەپرسم، هیوادارم وەزعی لە هەموو روێکەو بەش بێ.

رۆژی ۲۲/۱۲/۷۶ مۆنیکا دێ، دلم لێدەدا، تاسە دەکەم بەقەد ولات، بەقەد منالانی گەرەکی سیتاقان، زۆر بەداخەو هەوالی مردنی کسۆم بیست، برۆا بکە دەمیک خۆم خواردەو.

تا ئێستا لە مۆسکۆ لە زۆر مونسەبە شیعەر بە کوردی و روسی خۆتێندۆتەو، چەند سیمیناریکم لەسەر مەسەلە کورد کردووە بۆ قوتابیانی بێگانە.

«وانەکانی منالان» لای بێرفراوانەکانی خۆمان بێرتەسکی بوو، کەچی لێرە بەمۆنەیی ئەدەبی ئینتەرناسیۆنالیستی حسیب دەکرێ، لەو داویییەدا شاعیر و وەرگێتری بەناوبانگی سۆقیەت «گەنکیرنکە» شیعەرەکانی بە «تەرجومەیی حەرفی» دیتم و هەموویانی بە شیعەر هەلگێراییەو، تائێستا بەهۆی «پەپوێندییە رەسمیەکانەو» ناتوانن بلاویان بکەنەو! بەلام چەند شاعیرێکی ناسیاو هەولێکی بەردەوام دەدەن و برۆیان وایە کەسێک پێ توورە نابێ، ئەو بەزەمە نەک بەنێسبەت نووسینی من بەلکو

بەنەیسەت شتی کوردی هەیه، هەر چی بێ و هی هەر کێ بێ.

سلاوم بۆ برادەران، کاک سەعدوللا پەرۆش دەپرسم ئەگەر لای ئێوه ئیش دەکات، هەر وا هەوالی کاک جەوهەر کرمانج پرسیار دەکەم.

تیبینی: جارێ بێ پاسپۆرتم بۆ چوونه دەرەوه.

برات: عەولا

مۆسکۆ ۹۷۶/۱۲/۲۱

چاوه‌که‌م کاکه‌م حەمه‌ مه‌لود:

وا دە پۆژتیک دەبی لەو ناوه‌ گیرسامه‌وه، چەند پۆژتێ له‌ شاری پۆتسدام بووم، پاشان بەرلین، دیسان پۆتسدام، ئیستاش شاری خنجیلانە‌ی نویراندنبرگ. ئە‌مسال دایکی مۆنیکا‌ی هاوڕێم داوه‌تنامه‌ی بۆ ناردمه‌ مۆسکۆ، تا ۸/۱۳ لیتره‌ و پاشانیش ده‌چمه‌ چیکوسلوفاکیا، بلامانێ له‌ویش هیلانە‌م هەیه‌.

دوینێ سەرە‌تای بابە‌تیکێ زانستیم نووسی دەر‌بەر‌ی زمانی کوردی و بە‌کاره‌ینانی وشه‌ و تیرمێن (مصطلحات)‌ی بێگانە‌، دە‌میکه‌ ئایدیای ئە‌و نووسینه‌ وه‌کو پشکۆیه‌ک له‌ مێشکما ده‌جریوتنی و ئازارم ده‌دا.

له‌ خویندنه‌وه‌ به‌رده‌وامم، شیع‌ر ده‌نووسم، زۆریه‌یان به‌نیوه‌چلتی و ناوک نه‌پروای به‌جێ دێلم، له‌ ناوه‌وه‌‌ای ولات و خوینەر داب‌ران کاره‌ساته‌، کاره‌ساتیکێ گه‌وره‌، که‌ جارێ نه‌مه‌دزانی ئە‌وه‌ی لێی نامه‌وه‌ پۆژتیمێر کردنه‌وه‌ش خۆی له‌ خۆیدا ئە‌ده‌بیکه‌ ئە‌گەر بێ ئە‌ده‌بانه‌ بنووسرتنه‌وه‌. دار جگه‌ره‌یه‌کم به‌ جه‌لیلی جه‌لیل بۆ ناردی، به‌ده‌ستت گه‌یشت؟

۱۹۷۷/۷/۱۱ له‌ وارشۆ چاوم به‌ ته‌حسین ته‌های ده‌نگبێژ که‌وت، قه‌لا و مناره‌م دی، چاوم به‌ئێوه‌ پروون بۆوه‌.

نازانم بۆچی سه‌فه‌رتیکێ ده‌روه‌ ناکه‌یت؟ خۆ له‌ ولاته‌ سۆشیاڵیسته‌کان هه‌رزانیه‌، ئە‌گەر نیازتیکێ وا له‌ دلته‌ گه‌رای دانا پیتشتر کاغه‌زم بۆ بنووسه‌ به‌لکو منیش بێمه‌ ئە‌وی و چەند پۆژتێ پێکه‌وه‌ بێن.

ئە‌وه‌ چەند جاریکه‌ دیمه‌ ئە‌لمانیا، قه‌ت هه‌ولم نه‌داوه‌ فێره‌ ئە‌لمانی بم و قسه‌ی پێ بکه‌م، که‌چی ئیستا له‌گه‌ڵ دایک و باوکی مۆنیکا خه‌ریکی فلتە‌فلتم، ئە‌وانه‌ نه‌

ئینگلیزی ده‌زانن نه‌ روسی، چارم ناچاره‌، زمانه‌که‌ له‌ روی لیکسیک «مفردات»‌وه‌ له‌ ئینگلیزییه‌وه‌ نزیکه‌ به‌لام فۆنیتیکه‌که‌ی ئە‌وه‌نده‌ ناساده‌یه‌ چەندی ده‌که‌م به‌گویم ئاشنا نابێ.

لیتره‌ ماوه‌ی ئیش کردنم که‌مه‌، به‌حه‌زرتی ته‌نیا بێم، ده‌مه‌وی شیع‌ره‌ نیوه‌چله‌کانم پاک‌نووس که‌م، کۆیان که‌مه‌وه‌، ئە‌وانه‌ی ده‌ستی پۆژتیکێ وه‌ک ئە‌مپۆ ده‌ده‌ن بۆ کاک حەمه‌ی مه‌لاکه‌رمیمان بنێرم به‌لکو دەر‌فه‌تیکیان بۆ بدۆزیتنه‌وه‌.

جار‌تیکیان له‌ به‌رلینی پۆژتاواوه‌ سامی شۆرش نامه‌یه‌کی بۆ نووسیم، تیا یا سه‌رسورمانی خۆی نیشان دابوو که‌ شیتتیکێ بۆینباخ له‌ملی قات له‌به‌ری به‌سه‌ر پاسکیله‌وه‌ دیوه‌، نووسیبووی ئە‌و ئە‌وروپایه‌ شیتتیشی له‌ هی ئیمه‌ پتکوپتیک و به‌ختیارتره‌، که‌چی من ئە‌مپۆ له‌وشم سه‌یرتر دی:

له‌گه‌ڵ هاوڕێکه‌م و برای براژنی «کچتیکێ روسه‌» چوینه‌ گه‌ران، له‌ گۆلنیکێ نزیک شارا سواری به‌له‌م بووین، سروشت ده‌تگوت لاسای ولاتی ئیمه‌ ده‌کاته‌وه‌ ناوا خۆی ده‌خه‌ملاند، له‌ هاتنه‌وه‌دا، قه‌یره‌کچتیکێ جوانی ره‌به‌نم دی له‌به‌ر دەر‌گای دێر راوه‌ستاوو، به‌هاوڕێکه‌م وت ئە‌ری خێره‌ ئە‌و به‌ده‌خته‌ خۆی له‌و ژبانە‌ ته‌رپه‌ره‌ بێ به‌ش ده‌کا؟ ویستی وه‌لامم بداته‌وه‌، که‌چی له‌په‌ر کچه‌که‌م دی په‌لی پاسکیله‌کی گرت و هاته‌ سه‌ر شه‌قام و پیتی به‌په‌یدانه‌وه‌ نا، باشوکه‌ ئاسا تیتی ته‌قاند! ئای عاجباتی، ئای قه‌باحه‌ت، کوپه‌ خۆ ئە‌وانه‌ ره‌به‌نیشیان وه‌ک ره‌به‌نی ئیمه‌ نین.

بچمه‌ هه‌ر قوژنیتیکێ ئە‌و دنیایه‌ پان و به‌رینه‌، له‌ باتی ئێوه‌، له‌ باتی شاخ و داخه‌کان کۆمه‌له‌ هه‌یرانیکێ ره‌سول گه‌ردی و چەند لاوکیتیکێ کاوتیس ئاغا و «ئە‌وه‌ل سه‌حه‌ره‌»‌ی سێتوهم له‌گه‌ڵدایه‌.

ئیتستا ئیتواره‌یه‌، هه‌شامات له‌ متبه‌ق نان حازر ده‌که‌ن منیش ئە‌م نامه‌یه‌ ده‌نووسم و له‌ هه‌مان کاتیشا ره‌سول گه‌ردی ده‌چرێ «دانی ئیتواران ئە‌وه‌تانی ده‌رێم له‌ پیره‌ هه‌ولتیر... له‌سه‌ر جوگه‌ی شێخه‌للای»، نازانم بۆچی تا له‌ ولات بووم ئە‌وه‌نده‌ هۆگری لاوک و هه‌یران و فۆلکلۆر نه‌بووم؟.

کاکه‌:

وه‌ک ده‌بینیت له‌ جیاتنی نامه‌ یاداشتت بۆ ده‌نووسم، ئە‌ری تۆ چۆن ده‌ژیت؟ له‌گه‌ڵ پیربالب مه‌حموود له‌ چیدای؟ ئیستاش هه‌ر ده‌ئه‌ده‌بیتت؟

یان ئە‌ده‌بی ئە‌ده‌به‌که‌ی خۆی له‌ بنرا برپوه‌؟ نامه‌ نووسین وه‌کو هیلکه‌ کردن وایه‌، ره‌وا

نییه داوا له مریشک بکریت «بهیلکینین» بۆیه وه‌لامم ده‌ده‌یتته‌وه خیر عه‌لاخیر، ئەگەر نا خۆت و شیخی شاعیران گوتی «بالله په‌کم ناکه‌وی».

برام: موجامه‌له‌ی ناو نامه نییه ئەگەر بلیتم بیرت ده‌که‌م، نازانم بۆچی له «چیرۆکاندن» چوویتته‌وه؟ من ئەو حه‌لله‌ق و مه‌لله‌قی دوا «چیرۆکه‌کان» ت به‌به‌ره‌می شه‌ری تۆ نازانم، تۆ ئەوه‌یت که له چیرۆکه‌کانتای، ئەوه‌ی که کۆمه‌له‌ شاکاریکت به‌ئه‌ده‌به‌که‌مان به‌خشیوه، ئەگەر بچ کهس نه‌بین تۆ هه‌یجت که‌متر نییه له‌و نووسه‌رانه‌ی ناویان دنیای گرتۆته‌وه.

سلامم بۆ هه‌مووان

دلسۆزتان: عه‌ولا په‌شپۆ

دلسۆزتان: ۱۹۷۷/۷/۲۳ شاری نوویراندنبرگ

براگیان: ئەمڕۆ ۹۷۷/۷/۲۸ که‌چی هه‌یشتا ئەو نامه‌یه‌م نه‌خستۆته‌ پۆسته. تا به‌ده‌ردی ده‌یان نامه‌ی تر نه‌چوو هه‌ر ئەمڕۆ حه‌واله‌ی پۆسته‌خانه‌ی ده‌که‌م.

ئەوا دوو سێ رۆژه له‌به‌ردام فۆتۆکۆپی ده‌سنووستیکی دیوانی سالم بکه‌م بۆ حه‌مه‌ی مه‌لا که‌ریم، که‌چی زۆر به‌زه‌حمه‌ت که‌وتوه، له به‌رلینی رۆژه‌لات ده‌لێن له به‌رلینی

گوندی مجیسه‌ر ۱۹۵۰ له‌به‌رده‌م ره‌شمالی مه‌حموود به‌گ

رۆژئاوايه، له‌ویش ته‌له‌فۆنم بۆ کاک جه‌مال کردوه ده‌لێ له رۆژه‌لاته، تا قیزه‌که‌م ۷/ ۱۳ لیتره ته‌واو نه‌بی پێگام ناده‌ن بپه‌رمه‌وه ئەوه‌ر.

بۆ ئەوه‌ی خۆم بگه‌مه ئەنجامی‌ک، وا دیاره شتیکی زۆر به‌نرخه، ئەمڕۆ خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌ی ئەو مه‌ترلیانه بووم که له یه‌ریشان کۆم کردنه‌وه ده‌رباره‌ی په‌یوه‌ندی شاعیری هه‌ره‌گه‌وره‌ی ئەرمه‌نی ئیساکیان و کورد، نازانم شتی وا ده‌رفه‌تی بلا‌بوونه‌وه‌ی هه‌یه یا ئەمه‌شیان هه‌ر بۆ رۆژنامه‌ی «بۆ رۆژی خۆی» یه!!.

وه‌ختی خۆی گه‌لێ شتم دایه جه‌میلی برام بۆ ئەو رۆژنامه‌یه که‌چی له پێگادا هه‌موو جوانه‌مه‌رگ بوون، من خۆش... تۆ خۆش رۆژنامه‌ی هه‌رده‌م مه‌وجودی «بۆ رۆژی خۆی» خۆش!

توخوا ئەگه‌ر سۆراخی کاک «حه‌مه که‌ریم هه‌ورامی» م بۆ نه‌که‌یت؟ نازانم له کۆتیه‌ تا نامه‌ی بۆ بنووسم، ئیستاش هه‌ر له ده‌هۆکه یا..!

ئەگه‌ر خوا کردی و ده‌ستت دایه قه‌له‌م نامه‌م هه‌ر به‌ئه‌دریسی مۆسکۆ بۆ بنووسه، له کۆتایی مانگی ئابا هه‌ر له مۆسکۆ ده‌بم.

ئیتیر هه‌ر بژی..

۹۷۷/۷/۲۸

شاری پۆتسدام

نامه‌گانی حوسین عارف

به‌غا - باره‌گای یه‌کییتی

۹۷۱/۶/۸

دلسۆزم کاک محه‌مه‌د

هه‌موو کاتیکت شاد و به‌ختیاریت ئەخوازم.

چاوه‌که‌م: بیستم گله‌بییت لێ کردبووم له‌سه‌ر ئەو قسانه‌ی سه‌باره‌ت به‌تۆ و به سه‌رجه‌م چیرۆکنوو سه‌کانی ترمان کردبووم له لێدوانی‌کدا که له کۆتایی کۆمه‌له‌ی رۆشنبیرانی کورد دوام. به‌راستی پێم ناخۆش بوو ئەم گله‌بییه له تۆ بیستم. جا هه‌ز ئەکه‌م سه‌رنج به‌دیته ئەم چهند تی‌بی‌نییه‌م تا هه‌ق بچیتته‌وه جیتی خۆی و تۆش دلم لێ

کرمی نه‌که‌یت.

یه‌که‌م: من لهو کۆرهدا له چیرۆکمان دوام له سالانی ۱۹۵۰-۱۹۶۰. واته ئه‌وانه‌ی به‌ره‌مه‌یان که‌وته به‌ر لیکۆلینه‌وه‌که‌م، ئه‌و چیرۆکنوسا‌نه‌ بوون که له‌و سالانه‌دا وه‌ک چیرۆکنوس ناویان‌گیان دهر‌کردبوو، وه‌ئهو وه‌خته و تا ئیستا زۆر به‌خو‌یان و به‌هره و توانای خو‌یان‌یان نه‌نازی، له‌وانه «محرم، مسته‌فا و جمال بابان و عه‌بدو‌للا میدیا» بوون، واته ده‌سته‌ی ته‌ورمه‌که‌ی سالانی ۹۵۳-۹۵۶، به‌لام من و تو و چه‌ندان‌ییکی تری وه‌ک تو‌م وا دانا که ناویان‌گه‌تان به‌ر سالانی ۹۶۰-۹۷۰ ئه‌که‌و‌یت، له‌به‌رئه‌وه که‌متر ئی‌تو‌م مه‌به‌ست بوو له لیکۆلینه‌وه‌که‌دا.

دوو‌هه: به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی تو و ئه‌وانه‌ی وه‌کو تو، سه‌ره‌تای ناویان‌گه‌تان به‌ر سالانی دوای په‌نجاکان ده‌که‌و‌یت، له هه‌ندیک جارا با‌سم ئه‌هینایه سه‌ر ئی‌تو‌هه‌ش، وه‌سه‌باره‌ت به‌تو من چوار چیرۆکی پێش‌سالی (۹۶۰) ی تو‌م له‌به‌ر ده‌ستا بوو «قینی لیم بوو، په‌نجا فلس، که دایکم به‌رۆژوو بوو، ئه‌وه‌ی دای‌به‌ره‌که‌ش که له‌م ساته‌دا ناوه‌که‌یم له یاد نیی‌هه» جا ئه‌گه‌ر به هه‌له نه‌چوو‌یم و وه‌ک له‌م ساته‌دا له یادم بێت ئه‌م چواره‌ت له سالانی ۱۹۵۸-۱۹۶۰ دا بلا‌و‌کردۆته‌وه، سا په‌نجا فلسه‌که‌تم گه‌لی ته‌قدیر کرد و هه‌قی خو‌یم دایه. وه سه‌ر و پۆته‌لاکی سیانه‌که‌ی ترم کوتایه‌وه، به‌تایبه‌تی رپپۆرتا‌جه‌که‌ی که پۆ ده‌سد‌رێژی کردنه‌ سن قۆل‌بیه‌که‌ی سالی ۵۶ نووسی بوو بۆ سه‌ر میسر، دوا‌ی ئه‌و قینی لیم بوو، لام وایه خو‌شت له‌وه به‌ناگایه‌ت که چون من به‌چای شیرینه‌که‌ی ئه‌و ماوه‌یه‌م ناسراوم، تو‌ش به په‌نجا فلسه‌که‌ی ئه‌و ماوه‌یه‌ت ناسراو‌یت.

سی‌هه‌م: به‌هه‌رحال رای من وایه که تو و کاوس قه‌فتان به چیرۆکنوسی به‌ناویان‌گ و سه‌رکه‌وتووی سالانی ۹۶۰-۹۷۰ دانه‌نیم، ئه‌مه له کاتی‌که‌دا که نه‌وه‌کانی ۹۵۰-۹۶۰ زۆر ئاشکرایه که داویانه‌ته دواوه و ئه‌گه‌ر وه‌ها پڕۆن حسابیان نامینێ، له‌به‌رئه‌وه من به‌پیتی پڕۆگرامی ئه‌و لیکۆلینه‌وه‌یه‌م که ئه‌گه‌ر بۆم بکری‌ت بیه‌مه سه‌ر تو و کاوس و چه‌ندان‌ییکی ترم داناوه پۆ ئه‌و ماوه‌یه واته ۹۶۰-۹۷۰، ئه‌وه‌شی که ئیستا تو و کاوس بێن و تاریخی سالانی ۹۵۰-۹۶۰ بده‌ن له‌و چیرۆکانه‌ی ئیستا بلاوی ئه‌که‌نه‌وه، لای من هه‌یج له باسه‌که ناگۆریت. چونکه مادام ئی‌تو‌ه له ژبانان حساب بۆ کاتی بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی چیرۆکه‌کانتان ئه‌کری‌ت.

چواره‌م: دیاره بیست‌و‌وشته که په‌خه‌نه‌کانم سه‌باره‌ت به به‌ره‌مه‌ی ئه‌و ماوه‌یه توندوتیژی‌بوون، به‌لام دل‌نیات ئه‌که‌م که ئه‌و توندوتیژی‌ه له‌وه‌وه هاتووه که هه‌م و تووه و نه‌میست‌ووه به‌هارات بکه‌م په‌لیکۆلینه‌وه‌که‌مه‌وه. ئه‌مه جگه له‌وه‌ی ناواتی باز د پێدانی

هونه‌ری چیرۆکنوسینمان هۆبه‌کی تر بووه بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و رێگه‌یه به‌گره‌مه‌به‌ر.

جا دیاره که گونا‌ه‌باریشت کردبووم به (غرور)، ئه‌بیت هه‌ر ئه‌نجامی ئه‌مه بووبیت و له‌مه‌وه وه‌ها تیگه‌یشتی‌ت که ئه‌بیت من گه‌لیک له خو‌م بایی بيم.

براکه‌م: دل‌نیات ئه‌که‌م که ئه‌گه‌ر دهریاره‌ی خو‌شم بدوامایه وه‌ک چیرۆکنوسی‌ک له‌و چیرۆکنوسا‌نه‌ی ترم (که ئه‌م ریتبازهم به‌عه‌یب زانی) چۆن دهریاره‌ی ئه‌وان دوام وه‌هاش له خو‌م ئه‌دوام، با ئاشکرا بێت له‌لات که من ئیستا سه‌رجه‌م به‌ره‌مه‌ی سالانی راپورددووم به‌هاوتای ئه‌و به‌ره‌مه‌مانه‌ی چیرۆکنوسه‌کانی تر ئه‌زانم که په‌خه‌نی توندوتیژم لی گرتن.

به‌لام ته‌نها یه‌ک جیاوازی ئه‌که‌و‌یتته نی‌وانه‌وه ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که من ته‌قه‌لا ئه‌ده‌م ته‌کان بده‌م بۆ پێشه‌وه. به‌لام ئه‌وانی تر نایه‌دن، یاخود له باربانا نیی‌هه، به‌رای من تو خو‌شت یه‌کیکی له‌وانه‌ی ویتلی دوا‌ی ئه‌و ته‌کاندانه‌یت.

ئیتیر هیوادارم دل‌م لی کرمی نه‌که‌یت. به‌لام ئه‌شپرس‌م: کوا‌یت و بۆ هه‌ر له‌ژێر لیتو‌هه ئه‌دو‌یتیت (له پرووی ته‌قه‌لای ته‌کاندانه‌که‌وه).

تیبینی:

بۆ مه‌سه‌له‌ی گره‌وه‌که ئی‌مه هه‌ر زوو ناوی تو‌مان له لیژنه‌که‌دا لایه‌رد و من خرامه جینگه‌ی تو.

برات: حسین عارف

به‌غدا- باره‌گای یه‌کی‌تی ۲۱/۱/۷۳

دل‌سو‌زم کاک محه‌مه‌د

ئه‌م کاته‌ت شاد

کاکه: حه‌زم ئه‌کرد به‌دووردریژی ئه‌م نامه‌یه‌ت بۆ بنووسم. به‌لام په‌له بوو.

برا: له ۸- ۹/۲/۹۷۳ دا لی‌ره کۆر‌تیکی فراوان بۆ ئه‌ده‌بی لاوان پینک ئه‌هین، وه‌ک ئاگاداریت ئه‌مه هه‌ر پێش‌نیاز‌ه‌که‌ی له‌مه‌وه‌یه‌ره که با‌سمان کرد.

گه‌لی‌کم به‌لاوه مه‌به‌سته که تو تیا یا به‌شدار بیت، هیوادارم ئه‌مه فه‌رامۆش نه‌که‌ی، هه‌روه‌کو تکام وایه که تو له‌لای خو‌ته‌وه براده‌رانی تری بۆ هان بده‌یت. من دل‌م به‌و کۆره خو‌شه. له کۆره‌که‌دا «من و شیرکۆ و کاکه مه‌م و محمود زامدار و ره‌فیع صابر و ئه‌نوه‌ر

شاکه‌لی و ئه‌نهر جاف» هه‌ریه‌که لێکۆڵینه‌وه‌یه‌ک پێشکەش ئەکەین و قسەیان لێ ئەکری.

ئێمه‌ باش خۆمان بۆ ناماده‌کردوه، ئەیلێمه‌وه: تکایه‌ فه‌رامۆشی مه‌که، تۆ و په‌شێو و براده‌رانی تر هاتنتان پێویسته.

سوپاس.

کاک جه‌لال ده‌باغ سلّوی هه‌یه.

حسین عارف

نامه‌گانی مه‌حمود زامدار

خۆشه‌ویستی هه‌موو لایه‌کمان مامۆستا مه‌م

سلّو و شانازی و خۆشه‌ویستی و دلنه‌وازم.

هيوادارين خۆشترين کاتی ژيانم بۆتان، بۆ تۆ و بۆ سۆران و بۆ خزم و که‌سی سۆران.

له‌ قوولاییه‌وه‌ پێڕۆزایه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی خه‌مگینه‌ی گۆڤاری بێ نازه‌که‌ی هه‌ولێرت پێشکەش ئەکەم... هيوادارين ده‌ستی مه‌ردانه‌ت لێ بخه‌يته‌ کار و هه‌ناسه‌ ساردمان نه‌که‌یت.

مامۆستا گیان: له‌م رۆژانه‌ به‌یه‌کجاری له‌ سلکی ته‌ریبه‌دا نامینم و نه‌قلی خه‌ده‌مانم کردوه‌ بۆ وه‌زاره‌تی ئیعلام له‌به‌ر گه‌لێ هۆی ورد ورد!!.

قوربان: به‌کورتی و له‌به‌ر نه‌بوونی وه‌خت و له‌به‌ر سه‌رفه‌رازی و شادمانیم به‌ده‌رچوونی «شه‌ونامه‌»ی په‌شێو... ئەبێ له‌م چهند دێره‌ شروشه‌په‌ریه‌م ببووری و بۆ نامه‌یه‌کی قوولتر و شیرینتر.

هه‌ر بژین

براتان: م. زامدار

مامۆستای به‌نرخمان باوکی سۆران «مه‌م»ی به‌رێز

به‌قه‌د کاره‌سات و ژان و هه‌ژانی دل و ده‌روونی پالنه‌وانی چیرۆکه‌ سه‌رکه‌شه‌کانت سلّوی پر له‌ کاره‌سات و په‌ژاره‌ و سه‌یره‌ له‌ کۆیه‌ت بۆ هه‌له‌گرم، ئاواته‌خواری ته‌ندروستی باش و به‌رده‌وامی سه‌ره‌نشست و ره‌خه‌ و به‌زه‌خه‌نه‌ی برناردشه‌ویانه‌ت بۆ ئەخوازم به‌م که‌ریازاریه‌ و به‌م قه‌وه‌وانیه‌!! قوربان: ئەلێن به‌م دواییه‌ فێری رانکۆچوغه‌ له‌به‌رکردن بوویت، باوه‌ر بکه‌ هه‌ر چهنده‌ خه‌لکه‌که‌ زۆر به‌ساکاری باسی ئەکەن و... به‌لام ئه‌وه‌نده‌ی من که‌ په‌یوه‌ندی رۆحیم به‌خۆت و چیرۆکه‌کانته‌وه‌ هه‌یه، هه‌ر خۆم ئەزانم چهنده‌ها ته‌فسیری بۆ ئەدۆزمه‌وه، خۆ هه‌ر هه‌یج نه‌بێ به‌شی ئه‌وه‌ ئەکات بێن به‌که‌ره‌سته‌یه‌کی ئاماده‌ی چیرۆکی «مه‌م»انه.

خالۆی رێبوار: منیش وه‌کو تۆ رێبوارم... منیش...!! به‌لام نازانم بۆ وا یه‌کجار بێ ده‌نگ و ره‌نگ و سه‌نگی! بۆ وا به‌یه‌کجاری بووی به‌هه‌ناری می‌خۆش و کلّوی سه‌خره‌جینت له‌سه‌ر ناوه‌!! ئای چهند هه‌زم ئەکرد به‌تایبه‌تی له‌م ده‌روودوکانه‌ بله‌خه‌دا ناز و فیزیکت بنواندایه‌ و هه‌ر هه‌یج نه‌با جارناجار به‌کورتی چیرۆکیک می‌شکسه‌ری هه‌زارانت به‌پێنایه‌ته‌ ژان و به‌ورده‌ دینامیته‌کانت گۆتچکه‌ی بوون و گه‌ردوونت بخه‌ستایه‌ته‌ هه‌ژان! که‌چی چش، مه‌م و زینی لێ ونه‌ جا ئەبێ چ کاره‌ساتیک له‌لای مه‌می چیرۆکنوسا خولقایی، کێ ئەزانێ ئەمه‌ چ رازیکێ شاردراده‌ی ناو خۆین و شانه‌ و هه‌یمۆگلتۆینی خوای شه‌ماشه‌ دنحه‌ و قوچکه‌یه‌.

مامۆستا گیان: هه‌ر چهند ئه‌بوايه‌ ئەم چهند دێره‌ به‌م چهند دێره‌ دوایی نه‌هه‌ینم و هه‌ر هه‌یج نه‌بێ بیکه‌م به‌ دوو نامه‌ی جیاواز، به‌لام ئەبێ چ رۆوکار و شه‌رم و شکۆفه‌ و په‌رده‌بێتک له‌نیوان تۆ و زامداریکێ وه‌ک منا مابێ تا ئەم که‌ینه‌یه‌نه‌ و ئەم دوو فاقیه‌ به‌سازینم، بۆیه‌ یه‌کسه‌ر دێمه‌ سه‌ر مه‌به‌سته‌که‌م و ئەلێم:

له‌م دواییه‌ بیستوومه‌ زه‌ویه‌کانی ئەحمه‌د چه‌له‌بی -شاره‌وانی ئێوه‌ ده‌ستی به‌سه‌ر چواریه‌کی گرتوه‌ و ئه‌یه‌وی دابه‌شی کات به‌سه‌ر خه‌لکوخوای ناو شار، جا بۆ ئه‌وه‌ش منیش وه‌ک هه‌ولێریه‌ک که‌ یه‌ک بسته‌ زه‌وی نییه‌ و ئه‌یه‌وی بناغه‌یه‌ک بۆ دوا رۆژی دابنێ، زۆر هه‌زم لێیه‌ - ئەگه‌ر خوا دای!! بيم به‌خواه‌نی پارچه‌یه‌ک له‌و زه‌ویانه‌ی که‌ به‌منالی چاوم تیدا کردۆته‌وه‌، وه‌له‌سه‌ر ئه‌وه‌یش که‌ هه‌یج معلوما‌تیکم ده‌رباره‌ی ئەم بگه‌ره‌وه‌رده‌یه‌ نییه‌، ئای چهند به‌ریات ئه‌بووم ئەگه‌ر بوخته‌ی رۆتین و معلوما‌تی ده‌رباری ئەم مه‌وز و غه‌م بۆ رۆن بکه‌یتسه‌وه‌، تا به‌راست و چه‌پ و به‌هه‌م-مو سه‌رگه‌رمیه‌که‌وه‌ بکه‌ومه‌ دوای و شتیک له‌م خێرویه‌ره‌ -خوانه‌ییر- بکړینم!!

مامۆستای به‌نرخ: ئەگەر لوانا تا سەری ئەم مانگە سەر و سۆراغیتکم بۆ بکە و
معلوماتەکانم بۆ پەوانە بکەیت زۆر زۆر قەرزارت ئەبم!!
تکابارم لەم داخوازییەم دلگیر نەبیت و خەبەریتکم هەر بۆ بنیتری!!
لەگەڵ سوپاس و شانازیم.

م. زامدار

هەولێر ۱۹۷۱/۳/۱۴

برای بەرپۆز

گشت کاتتان باش و هیوادارم لە خوێنی دابن و هەمیشە بەرەو بەرزبەتی لە پەڕیژی
ژیان هەنگاو و بهاوین.

کاکای دلپێر: هەر وەکو ئاگادارن منیش چاوەنوار بۆم بۆ ژمارە تازە لە گۆقاری
هەولێر نووسینەکانم بۆ لایەکە نەهێڵە، بە پیتی ئەو بیرورایانە
خۆتان هەلگری بوون، وە لە بەر ئەوەی کە نووسینی «نافرەت و خۆتێندەواری» زۆر ئەگۆنجا
بۆ هەلپۆستی ئەو پۆزەمانا سەرزەنشیتکی تەواوتان ئەکەم لە لادانی و بۆ لایەکە نەهێڵە.
وە سەبارەت بەو پارچە هەلپۆستە هەر وەکو بیستم گوتوتانە لە هەلپۆستی مامۆستایەک
ئەچن؟؟ یاخو بە ناویکی کەسیکی نادیارە بە لای مەنوو پوخت و جوان و پێکە لە گەڵ

جەمال بابان و مه‌م

واقع پۆزانی رابوردوو یا کەوابن هەر هەلپۆستی لە سەر کیش و قافیەیی شاعیری یا
شێوازیەکیان لە یەک بکا ناویکی لێ بنین دەبێ ناوی هەموو نووسەرێک بە جۆریکی تر
بناسین بۆیە من بە راستی نازانم جگە لەوەی کە بروا ناکەم بە هەلپۆستی کەسیک
هەلپۆستی ئەوە خۆ ئەگەر و ابی کاریکی ناپەسەند نییە لێرەش دا ئەبوا گۆتوگۆبەک لە گەڵ
من بکەن لەو بابەتە... بە هەر حال و دیارە ماوەی نووسین هەر بۆ پرێ کەسانە بە لای من
پێنوسە کەم بە هەمووان ئەزانم و سوپاسی ئێوەش ئەکەم لە ماندو بوونتان، تکایە
ئەگەر بتوانی هەردوو نووسینە کەم بۆ دووبارە بکە یەو و نامادەش نیم بۆ جاریکی تر
نووسین...

سلای بە پۆزێنە بۆ مائەوێتان، چاوی منالان ماچ ئەکەم.

هەمیشە خوشکت: سامیە

۱۹۷۱/۳/۱۴

نامه‌ی صبری نجیب

۹۷۱/۱۰/۲۰

برای بەنرخم کاکە محەمەد ئەفەندی پیشکێشە

پۆزباش

بە تاییەتی دەستە کانت ئەگوشم لیتان ئەپرسم، ئومید ئەکەم صحتتان چاک بێت،
ئەگەر ئێوەش لە براتان بپرسن شکر لە مەرحەمەتی خۆی گەورە ئێمەش زۆر زۆر
چاکین، گیانە نامە شیرینە کە تەم ماوە بەک پیش ئێستە وەر مگرت بە راستی
بە خۆتێندەوێ دێرەکانی دوایی متاخر بۆم بە مناسەت کۆچکردنی دایکە بەرەحم و
شەفەقەتە کە تان چونکە ئەم دایکە بۆ ئێوە هەر دایک نەبوو بە لایەکە باوکیش عەزیزتر
بوو، جا لە بەر ئەوە کەوا منیش خۆم بە بڕایەکی ئێوە ئەزانم تەنھا سەرەخۆشی هەر لە ئێوە
ناکەم بە لایەکە خۆم زیاتر ئەکەم و هەر چەند نامە کەم تاخیر بوو ئەبێ لە کەموورتی لێم
بپورن، ئێوە خۆش بن، خوا غەریقی رەحمەتی بێت، ئینشائە اللہ بێ شک جیتیگای
بە هەشتە، بە خواتان ئەسپێرم روحی شیرینم.

براتان

صبری نجیب - مدیر مالی چۆمان